

Undervisningsmateriale for undervisere i velfærd

Områdets velfærdsledere; områdets velfærdsspecialister; regionens velfærdsspecialister;
regionens, stavens og menighedens velfærdskomiteer

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Forside: *Kristus helbreder den syge ved Betesdas dam*, maleri af Carl Bloch.
Udlånt af kunstmuseet på Brigham Young University.

© 2004-2007 Intellectual Reserve, Inc.

Alle rettigheder forbeholdes

Printed in Germany

Engelsk original godkendt: 2/07

Godkendt til oversættelse: 2/07

Oversættelse af *Instructional Resources for Welfare Trainers*

Danish

37058 110

INDHOLD

Indledning	iv
1. Åndelig og timelig velbefindende	1
2. Selvhjulpnehed	3
3. Omsorg for de fattige og trængende	7
4. Loven om faste og fasteoffer	11
5. Biskoppens velfærdsansvar	13
6. Præstedømmekvorummers velfærdsansvar	17
7. Hjælpeforeningens velfærdsansvar	19
8. Sørg for effektiv velfærdshjælp	23
9. Kirkens velfærdsvirksomheder	25
10. Hjælp andre til at blive mere selvhjulpne	28
11. Styrk velfærdskomiteerne	32
12. Brug velfærdspecialister	34
13. Det Aronske Præstedømme i velfærdsøjemed	36
14. Vær forberedt på katastrofesituationer	39
15. Sociale og følelsesmæssige behov	47
16. Pligter for den ansvarshavende stav for velfærdsvirksomheder	49
17. Anvendelse af formularen <i>Analyse af behov og hjælpeklider</i>	54
18. Familiens forråd og økonomi	67

INDLEDNING

Anvendelse af dette hæfte

Dette hæfte er undervisningsmateriale til regionens, stavens og menighedens velfærdskomiteer og biskoppernes velfærdsråd i staven. Lektionerne i dette hæfte underviser i åndelige og timelige velfærdsprincipper og biskoppernes, Det Melkisedekske Præstedømmes lederes og Hjælpeforeningslederens ansvarsområder. Ledere bør ifølge Åndens tilskyndelse planlægge og undervise i disse lektioner for at hjælpe med at viderebringe de åndelige, følelsesmæssige og timelige behov hos medlemmerne i deres stav, distrikt, menighed eller gren.

Velfærdsvideoen (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God* (54645) (I din Guds tjeneste) foreslås til mange af lektionerne. Denne video eller dvd kan bestilles gennem Kirkens distributionscenter. Anden undervisningshjælp anvendt i dette hæfte indbefatter en materialeliste for hver lektion, citater fra kirkehåndbøger, skriftstedshenvisninger, mulige samtale spørgsmål samt andre forslag til klassedeltagelse. Yderligere forslag til undervisning kan findes i *Vejledning i undervisning* (34595 110) og i *Undervisning, den største kaldelse* (36123 110).

Opmuntring til samtale i klassen

I stedet for at give disse lektioner som forelæsninger, så hjælp deltagerne til at tage del i meningsfulde samtaler om lektionens hovedpunkter, skriftsteder og citater fra kirkehåndbøger. Når deltagerne tager del, lærer de mere effektivt lektionens hovedpunkter og forstår bedre, hvordan de skal anvende evangeliske principper. Søg Åndens vejledning, når du vælger spørgsmål, og hvordan du skal anvende og drøfte dem. Klassesamtaler bør koncentrere sig om det, der hjælper medlemmer med at komme til Kristus og leve som hans disciple. Samtaler, der ikke opfylder disse formål, styres tilbage på sporet. For yderligere forslag til undervisning ved hjælp af spørgsmål, se *Undervisning, den største kaldelse*, s. 68-70.

Brug følgende retningslinjer til at opmuntre til klassesamtale:

1. Efter at have stillet et spørgsmål, giv da deltagerne en skriftstedshenvisning, hvor de kan finde svaret.
2. Stil spørgsmål, der kræver tankevirksomhed og samtale frem for *ja* eller *nej*-svar. Spørgsmål, som begynder med *hvorfor*, *hvordan*, *hvem*, *hvad*, *hvornår* og *hvor*, er sædvanligvis mest effektive til at opmuntre til samtale.
3. Motiver også deltagerne til at fortælle om deres følelser vedrørende det, de lærer i forbindelse med lektionen. Opmuntr dem også til at fortælle om erfaringer, der viser, hvordan velfærdsprincipperne kan anvendes i deres kaldelser. Kom med positive bemærkninger om deres bidrag. Vær imidlertid sikker på, hvis der siges noget modsat Kirkens lære eller retningslinjer, at fejlinformeringen bliver rettet. Disse vigtige velfærdsprincipper er guddommelige og må ikke udvandes, ændres eller misforstås. Udtalelser eller samtaler, der ikke indbyder Ånden, styres tilbage til de rette principper ved at bruge kærlighed og ydmyghed (se *Undervisning, den største kaldelse*, s. 84-87).
4. Vær opmærksom på hver eneste deltagers behov. Selv om alle deltagerne bør opmuntres til at deltage i samtalen, kan der være nogle, som tøver med at bidrage. Du kan eventuelt tale med dem under fire øjne for at finde ud af, hvordan de har det med at læse højt eller deltage i lektionen. Pas på ikke at udfordre dem, der bliver forlegne.

1

ÅNDELIG OG TIMELIG VELBEFINDENDE

Formål

At hver deltager vil forpligte sig til at begynde at forbedre sit åndelige og timelige velbefindende.

Materialer til denne lektion

Dvd'en *In the Service of Your God* (54645)

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»At efterleve evangeliet har altid betydet at tage et personligt ansvar for sit eget åndelige velbefindende og sin egen timelige velfærd ...

Principper for, hvordan man forbedrer det åndelige velbefindende, omfatter:

At have tro på Herren Jesus Kristus ...

At modtage de frelsende ordinancer ...

At bede dagligt og studere evangeliet ...

At adlyde Guds befalinger ...

At elske Gud og elske og tjene andre ...

At styrke familien ved at bede sammen, studere skrifterne sammen og elske og drage omsorg for hinanden.

At tage til kirkemøder ...

At fortælle venner og slægtninge om evangeliet ...

At finde og indsende navne på afdøde forfædre til tempelordinancer ...

Principperne for, hvordan man forbedrer timelig velfærd, omfatter at drage omsorg for de fattige og nødlidende og blive selvhjulpne som enkeltperson og som familie« (*Kirkens instruktionshåndbog, bog 2, Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne, 1999, s. 255*).

Spørg deltagerne: Hvordan hjælper principperne for velfærd os til at blive mere som vor himmelske Fader og Jesus Kristus?

Hovedpunkter: Definerings af hovedindholdet i velfærd

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem om nødvendigt. Forklar, at disse principper er hovedindholdet af Kirkens velfærd:

1. Alt tilhører Herren (se L&P 104:14).
2. Alt er åndeligt for Herren (se L&P 29:34-35).
3. Timelig velfærd omfatter mad, tøj, husly, sundhed, uddannelse, arbejde og følelsesmæssig styrke.
4. Åndelig velfærd omfatter tilbedelse af Gud, studium af evangeliet, styrkelse af familien, modtagelse af ordinancer og tjenesteydelser (se *Kirkens instruktionshåndbog, bog 2, s. 255*).
5. Åndelig og timelig velfærd kommer af at gøre Herrens vilje som åbenbaret gennem hans profeter.

Video: Elijah and the Widow of Zarephath (Profeten Elias og enken fra Sarepta)

Vis »Elijah and the Widow of Zarephath« (del af dvd'en *In the Service of Your God*), hvis den kan fås, eller læs eller fortæl beretningen om profeten Elias og enken fra Sarepta, som står i 1 Kong 17:2-24 (se også Jeffrey R. Holland, *Stjernen*, juli 1996, s. 31-33).

Spørg deltagerne: Hvad kan vi lære af denne enkes eksempel? Hvad gjorde hun for at redde sig selv og sin søn åndeligt og timeligt? Hvad har vores nutidige profet rådet os til at gøre for at forbedre vores åndelige og timelige velfærd? (Svarene kunne være: At betale en ærlig tiende, give et gavmildt fasteoffer, sætte vores hus i

orden, have et beskedent forbrug, undgå gæld, afvikle økonomiske forpligtelser, deriblandt renter, spare lidt op, samle madforråd og række ud til andre (se *Liahona*, jan. 1999, s. 63-66. Se også *Liahona*, jan. 2002, s. 83-84)).

Yderligere lære fra kirkeledere

Fremsæt følgende udtalelser til deltagerne alt efter ønske:

»Hovedformålet var, så vidt det var muligt, at oprette et system, hvorved lediggangens forbandelse skulle fjernes, hvorved man kunne få bugt med udnyttelsen af arbejdsløshedsunderstøttelsen, således at uafhængighed, flid, sparsommelighed og selvrespekt igen kunne oprettes blandt vore medlemmer. Kirkens mål er at give mennesker hjælp til selvhjælp« (Det Første Præsidentskab, i Conference Report, okt. 1936, s. 3).

»Til hver eneste mand og kvinde ... i denne kirke, som betaler en ærlig tiende, stor eller lille, udtrykker jeg taknemlighed for den tro, der er i jeres hjerte ... Jeg værdsætter også dem, som betaler fasteoffer. Dette koster ikke giveren andet end at undvære to måltider om måneden. Det bliver til fundamentet i vores velfærdsprogram« (Gordon B. Hinckley, *Liahona*, jan. 2002, s. 85).

»Lad os ... have lidt mad gemt væk, så vi kan klare os i en tid, hvis der er brug for det. Men lad os ikke gå i panik eller gøre noget ekstremt. Lad os i enhver henseende være fornuftige« (Gordon B. Hinckley, *Liahona*, jan. 2002, s. 85).

»Alt for mange i Kirken har ikke undgået unødvendig gæld. De har kun en lille opsparing, hvis overhovedet nogen. Løsningen er budgetlægning, ikke at bruge mere end man tjener og at spare op til fremtiden« (Thomas S. Monson, »Ledende principper for familiens og det personlige velfærd«, *Stjernen*, feb. 1987, s. 3).

»Formålet med velfærdsprogrammet er at sørge for de fattige og nødlidende og gøre Kirkens medlemmer, ved lydighed over for evangeliets principper, stærke og selvhjulpne« (James E. Faust, *Stjernen*, juli 1986, s. 17).

Opgave

Tilskynd deltagerne til individuelt at vurdere, hvor godt de følger de råd, som profeten og andre kirkeledere har givet om åndelig og timelig velfærd. Tilskynd dem til at vælge et eller to områder, hvor de kunne forbedre sig og lave og iværksætte specifikke planer, så de kan begynde at forbedre sig straks.

Bær vidnesbyrd om, at velsignelserne ved at følge profetens råd er både åndelige og timelige.

2 SELVHJULPENHED

Formål

At hver deltager vil forpligte sig til at blive mere selvhjulpne.

Materialer til denne lektion

Kopi af selvhjulpnehedsopgaven (findes i denne lektion) til hver deltager

Citat fra *Kirkens instruktionshåndbog*

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»Frelseren har befalet Kirken og dens medlemmer at være selvhjulpne og uafhængige ...

For at kunne blive selvhjulpne skal en person arbejde. Arbejde er en fysisk, mental og åndelig anstrengelse. Det er en grundlæggende kilde til lykke, selvværd og fremgang. Mennesker opnår mange gode ting i deres tilværelse ved at arbejde ...

Når mennesker bliver selvhjulpne, bliver de bedre til at overvinde modgang [og er] bedre i stand til at drage omsorg for andre i nød« (*Kirkens instruktionshåndbog, bog 2, Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 257).

Spørg deltagerne: Hvad vil det sige at være selvhjulpne? (At være selvhjulpne vil sige at benytte sig af alle vor himmelske Faders velsignelser til at drage omsorg for os selv og vores familie og finde løsninger på vore egne problemer).

Spørg deltagerne: Hvordan bliver vi bedre mennesker, bedre familiemedlemmer, bedre venner, bedre medlemmer af Kirken, bedre borgere og bedre Kristi disciple, når vi er selvhjulpne?

Skriftsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsted:

»Den, som ikke sørger for sine egne, og særlig for sin egen husstand, han har fornægtet troen og er værre end en vantro« (1 Tim 5:8).

Spørg deltagerne: Hvorfor tror I, at Paulus siger, at den, der ikke sørger for sine egne, har fornægtet troen?

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem om nødvendigt:

1. Handlefrihed er grundlæggende for vor Skabers plan (se L&P 58:26-28; 2 Ne 2:27).

Spørg deltagerne: Hvilken sammenhæng er der mellem handlefrihed og selvhjulpnehed?

2. Selvhjulpnehed er afgørende i omsorgen for vores familie og os selv. »Vor himmelske Fader har givet alle sine børn alt det, de har – deres talenter, evner og materielle goder – og har gjort dem til forvaltere over disse velsignelser (se L&P 104:11-13). For at kunne varetage denne forvaltning på en ærefuld måde bør Kirkens medlemmer blive selvhjulpne ved at gøre brug af disse velsignelser, så de kan sørge for sig selv og deres familie« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, s. 257*).
3. Selvhjulpnehed er afgørende i omsorgen for andre. Præsident Marion G. Romney har sagt: »Uden det at kunne klare sig selv kan vi ikke gøre brug af disse medfødte ønsker om at tjene. Hvordan kan vi give, hvis der ikke er noget at give af? Mad til de sultne kommer

ikke fra tomme hylder. Penge til at hjælpe de trængende kommer ikke fra en tom pung. Støtte og forståelse kan ikke komme fra den, som følelsesmæssigt er underernæret. Den ulærde kan ikke undervise. Og vigtigst af alt, åndelig vejledning kan ikke komme fra de åndeligt svage« (*Den danske Stjerne*, apr. 1993, s. 180). Og dog behøver vi ikke at vente, indtil vi er fuldstændigt selvhjulpne, med at tjene andre.

Spørg deltagerne: Hvordan er selvhjulpne anderledes end materialisme eller jagten på rigdom? (se Jakob 2:18-19).

4. Kirken opmuntrer sine medlemmer til at blive mere selvhjulpne på disse seks områder: uddannelse og evnen til at kunne læse og skrive, fysisk helbred, beskæftigelse, hjemmeforråd, resursestyring og åndelig, følelsesmæssig og social styrke (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 257-258).

Historien om familien Castañeda

Læs (eller bed en deltager om at læse) historien, der findes i denne lektion. Drøft med deltagerne, hvordan efterlevelse af evangeliet hjalp denne familie til at blive selvhjulpne.

Drøft, hvordan dette eksempel vedrører deltagerne egne omstændigheder.

Yderligere lære fra kirkeledere

Drøft følgende udtalelser alt efter ønske:

»Vi bør alle søge efter større uafhængighed, efter at opnå en større uafhængighedens ånd samt opnå et større ønske om at tage vare på os selv

og vores eget« (Gordon B. Hinckley, *Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 147).

»Verden fjerner folk fra slummen. Kristus fjerner slummen fra folk, hvorpå de selv fjerner sig fra slummen. Verden vil forme menneskene ved at ændre deres omgivelser. Kristus forandrer mennesker, som derpå ændrer deres omgivelser. Verden vil forme menneskenes adfærd, men Kristus kan ændre den menneskelige natur« (*Stjernen*, jan. 1986, s. 4).

»Ingen sand sidste dages hellig, som fysisk og følelsesmæssigt er i stand til at klare sig selv, vil frivilligt overlade arbejdet med at forsørge sig selv og sin familie til nogen anden. De vil, så længe de kan, forsørge sig selv og deres familie åndeligt og timeligt, under Herrens inspiration og ved hjælp af eget arbejde« (Spencer W. Kimball, *Den danske Stjerne*, dec. 1984, s. 6-7).

»Det er lykkedes os ret godt at grundfæste hos de sidste dages hellige, at de må tage vare på deres egne materielle behov og derpå give bidrag til mennesker, som ikke kan skaffe sig livets nødvendigheder. Hvis et medlem ikke kan forsørge sig selv, må han henvende sig til sin egen familie og derpå til Kirken i nævnte rækkefølge« (Boyd K. Packer, »Selvtillid«, *Den danske Stjerne*, mar. 1976, s. 21).

Opgave

Giv deltagerne et eksemplar af selvhjulpnehedsopgaven, der findes sidst i denne lektion, og bed dem om at udfylde den. Tilskynd deltagerne til at forpligte sig til at blive mere selvhjulpne ved at lave specifikke planer for at iværksætte de ideer, de skrev i opgaven.

Bær vidnesbyrd om fordelene ved at blive selvhjulpne.

Historien om familien Castañeda

Lad mig fortælle jer en historie, som jeg for nylig hørte i Mexico. I Torreón kørte jeg omkring i en flot bil, der tilhørte den mand, det drejer sig om. Han hedder David Castañeda.

For 30 år siden boede han, hans hustru, Tomasa, og deres børn på en ufrugtbar, lille forfalden gård nær Torreón. De havde 30 høns, 2 grise og en mager hest. Hønsene forsynede familien med nogle få æg og skaffede dem i ny og næ en ekstraskilling. De levede i fattigdom. Så kom missionærene til dem. Søster Castañeda sagde: »Ældsterne fjernede vores skyklapper og bragte lys ind i vores liv. Vi vidste intet om Jesus Kristus. Vi vidste intet om Gud, før de kom.«

Hun havde haft to års skolegang og hendes mand slet ingen. Ældsterne underviste dem, og de endte med at blive døbt. De flyttede ind til den lille by Bermejillo. De kom ved et tilfælde ind i skrotbranchen og opkøbte bilvrag. Det førte til forbindelser med forsikringsselskaber og andre. De opbyggede efterhånden en succesrig forretning, hvor faderen og hans fem sønner arbejdede. Med uforbeholden tro betalte de deres tiende. De satte deres lid til Herren. De efterlevede evangeliet. De tjente, hvor end de blev kaldet til det. Fire af deres sønner og tre af deres døtre har været på mission. Den yngste søn tjener i øjeblikket i Oaxaca. De har nu opbygget en ret stor forretning, og de har haft fremgang. De er blevet hånet af deres kritikere. Deres svar er et vidnesbyrd om Herrens kraft i deres liv.

Omkring 200 af deres familiemedlemmer og venner har tilsluttet sig Kirken på grund af dem. Over 30 sønner og døtre blandt familie og venner har været på mission. De har skænket Kirken den grund, hvorpå kirkebygningen nu ligger.

Børnene, der nu er voksne, og forældrene skiftes til at tage til Mexico City hver måned for at tjene i templet. De er et levende vidnesbyrd om Herrens værks store kraft til at opløfte og ændre mennesker. De er et typisk eksempel på tusinder og atter tusinder over hele verden, der oplever mormonismens mirakel, når et vidnesbyrd om værkets guddommelighed kommer ind i deres liv (Gordon B. Hinckley, *Stjernen*, juli 1998, s. 74).

SELVHJULPENHEDSOPGAVE

Som kirkemedlemmer bør vi være selvhjulpne på følgende seks områder: (1) uddannelse, (2) helbred, (3) beskæftigelse, (4) hjemmeforråd, (5) ressourcestyring og (6) åndelig, følelsesmæssig og social styrke (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 257-258). Forpligt dig til at blive mere selvhjulpne ved at anvende disse områder i dit liv.

Vælg et af disse seks områder og skriv nedenfor fem måder, hvorpå du kan blive mere selvhjulpne på det område.

Område for selvhjulpnehed: _____

Hvad du kan gøre for at blive mere selvhjulpne:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

3 OMSORG FOR DE FATTIGE OG TRÆNGENDE

Formål

At hver deltager vil indgå en større forpligtelse til at have omsorg for de fattige og trængende.

(Bemærk: Mind deltagerne om ikke at afsløre fortrolige oplysninger, når de drøfter dette emne).

Materialer til denne lektion

Dvd'en *In the Service of Your God* (54645)

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelser:

»Kirkens medlemmer kan vise barmhjertighed for de fattige og nødlidende på mange ... måder. De kan personligt betjene de nødlidende ved at anvende deres tid, talenter og åndelige og følelsesmæssige styrke« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 256).

»[Herrens] forrådshus oprettes, når trofaste medlemmer indvier deres tid, talenter, færdigheder, barmhjertighed, materialer og økonomiske midler til biskoppen til omsorg for de fattige ... Herrens forrådshus findes derfor i hver eneste menighed« (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 256).

Bed deltagerne om at fortælle om eksempler på, hvordan de er blevet velsignet, når de har ofret deres tid og midler til omsorg for de trængende.

Skriftsteder

Bed en deltager om at læse følgende skriftsteder og tal om, hvordan de kan anvendes i forbindelse med deres kaldelse som ledere i menigheden og staven.

»Og se, af hensyn til dette, som jeg har talt til jer – det vil sige af hensyn til at blive ved med at have forladelse for jeres synder fra dag til dag,

så I kan vandre skyldfri for Gud – ønsker jeg, at I skal give af jeres gods til de fattige, enhver i forhold til det, som han har, såsom at bespise de sultne, klæde de nøgne, besøge de syge og yde dem lindring, både åndeligt og timeligt i forhold til deres trang« (Mosi 4:26).

»Og husk i alle forhold de fattige og de trængende, de syge og de plagede, for den, der ikke gør dette, han er ikke min discipel« (L&P 52:40).

»Sandelig siger jeg: Menneskene bør være ivrigt engageret i en god sag og gøre meget af egen fri vilje og udvirke megen retfærdighed« (L&P 58:27).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem om nødvendigt:

1. De trængende er ikke altid pengetrængende.

Spørg deltagerne: Hvilken slags behov, andre end økonomiske, kan en person have? (Svarene kunne være: åndelige, fysiske, uddannelsesmæssige, følelsesmæssige og sociale).

2. Herren besvarer de trængendes bønner ved at tilskynde andre til retskafne gerninger: »Gud lægger mærke til os, og han våger over os. Men det er sædvanligvis gennem et andet menneske, at han dækker vore behov. Det er derfor livsvigtigt, at vi tjener hinanden ... Meget ofte består vore tjenestegerninger af ganske enkle opmuntringer eller af at give hverdagsagtig hjælp med hverdagsagtige opgaver, men hvilke vidunderlige konsekvenser kan der ikke komme af hverdagsagtige handlinger og af små, men bevidste gerninger!« (Spencer W. Kimball: *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, 1982, s. 252).

Bed deltagerne om at fortælle om oplevelser, hvor Gud har vist omsorg for dem ved at virke gennem et andet menneske.

Drøft specifikke måder, hvorpå deltagerne kan hjælpe med at have omsorg for de fattige og nødlidende (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 255-256).

3. Vi burde direkte tjene andre af os selv og ved anmodning fra biskoppen eller andre kirkeledere. Vi bør også deltage i præstedømmekvorum- og hjælpeforeningstiltag i omsorgen for de trængende (se lektion 6 og 7 i dette hæfte).

Læs eller fortæl historien sidst i denne lektion, hvis du synes. Bed deltagerne fortælle om oplevelser, hvor de hjalp med at bære en andens byrde enten som enkeltperson, familie, præstedømmekvorum eller medlem af Hjælpeforeningen.

4. Indsatsen med at løfte en anden giver os en større barmhjertighed i vores liv. Ældste Marion G. Romney har sagt: »Jeg er overbevist om ... at man kan opnå barmhjertighed, Kristi rene kærlighed, ved at opløfte de ulykkelige hurtigere end på nogen anden måde« (i F. Burton Howard, *Marion G. Romney: His Life and Faith*, 1988, s. 125). Ældste Gordon B. Hinckley har sagt: »Når familier ... husker de fattige, de trængende og de undertrykte, udvikler de en ubevidst men virkelig uselvvisk kærlighed til andre, respekt for andre og et ønske om at tjene andre« (*Stjernen*, sep. 1991, s. 4).

Bær vidnesbyrd om om de velsignelser, der kommer af at have omsorg for de trængende.

Video: Den barmhjertige samaritaners eksempel

Vis »Den barmhjertige samaritaner« (del af dvd'en *In the Service of Your God*), hvis den kan fås, eller bed en deltager om at læse lignelsen om den barmhjertige samaritaner i Luk 10:25-37. Spørg deltagerne: Hvilke principper for omsorg for de fattige og trængende underviste Frelseren i i denne lignelse? Hvad tror I, der afholdt præsten og levitten fra at hjælpe den sårede mand? Hvad tror I, der motiverede den barmhjertige samaritaner til at hjælpe ham?

Opgave

Bed deltagerne om at tænke på et tidspunkt, hvor de enten fulgte eller ikke fulgte en tilskyndelse fra Helligånden om at hjælpe nogen. Tilskynd dem til ærligt at vurdere det, der inspirerede dem til at hjælpe eller de forhindringer, der afholdt dem fra at hjælpe, da de kunne have hjulpet. Foreslå, at de beder en ven eller et familiemedlem om at hjælpe dem med at tænke på, hvordan de bedre kan reagere på inspiration om at hjælpe, eller hvordan de bedre kan overvinde forhindringer, der afholdt dem fra at hjælpe.

Bær vidnesbyrd om de velsignelser og glæder, der kommer til dem, der har omsorg for de fattige og trængende.

Et hus bygges i Ecuador

Blandt indbyggerne i Otavalo i Ecuador er der en mand, der førhen hadede Kirken. Han hadede alt ved Kirken: Dens medlemmer, dens lærdomme – alt, hvad den stod for. Hver gang medlemmerne ville bygge en ny kirke, var denne mand imod det. Da der var blevet malet graffiti på Kirkens bygninger, forlød det, at han havde været med til det.

Der var ingen, der vidste, hvorfor han hadede Kirken. Det eneste, de vidste, var, at hver gang, der opstod modstand eller forfølgelse, var denne mand stifteren af det.

Så ramte et jordskælv sidste sommer Otavalo-området, og mandens hus væltede. Han havde ingen steder at være, ingen steder at bo. Han bad om hjælp først her, så der. Han henvendte sig til byen, derefter til kirkerne. Men Otavalo er en fattig by, og kun få havde midler at gøre noget. Selv om nogle ønskede at hjælpe, handlede det om for mange behov og for få midler.

Og således hændte det, at denne mand, som hadede Kirken, sidst i oktober gjorde noget, han aldrig havde troet, han ville gøre: Han bankede på hos Rafael Campo, højpræsternes gruppeleder (i den lokale menighed).

»Jeg har noget, jeg gerne vil tale med dig om,« sagde han. »Det er sådan, at mit hus er væltet, og jeg har ingen penge til at ordne det. Jeg ved godt, at vi ikke har været enige førhen, og at jeg ikke har nogen ret til at bede dig om noget, men faktum er, at jeg ikke har noget hus til min familie, og jeg tænkte på, om din kirke på en eller anden måde kunne hjælpe mig?«

Bror Campo havde tilsluttet sig Kirken 30 år tidligere. Han var en af de første, som blev døbt i hele Otavalo. Han havde på første hånd oplevet denne mands ofte hævngherrige ord og handlinger mod Kirken. Utallige tanker røg gennem hovedet på bror Campo den dag. Men de ord, som i den sidste ende gjorde størst indtryk på ham, var Frelserens: »Men slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til« (Matt 5:39).

»Det har vi forkyndt i 30 år,« tænkte han ved sig selv. »Måske er det på tide, at vi praktiserer det, vi har forkyndt.« Senere forklarede bror Campo situationen for sin svigersøn, Mario German Cacuango, menighedens biskop. Biskop Cacuango havde det på samme måde.

Den følgende søndag forklarede biskoppen og højpræsternes gruppeleder ved et fællesmøde for højpræsterne og ældsterne situationen for brødrene i præstedømmet.

»Vi kender alle denne mand,« sagde biskoppen. »Vi ved alle, hvad der er foregået før i tiden. Ikke desto mindre står manden uden et hus og har bedt os om hjælp.«

Biskoppen lod en liste gå rundt og bad de brødre, der ønskede at hjælpe, om at angive, hvad de var villige til at donere. Der var 23 mænd til stede ved mødet den dag. Da listen var nået hele vejen rundt, stod der 23 navne på den. En tilbød at medbringe 2 kilo søm. En sagde, at han havde noget tømmer. En anden ville medbringe 50 cementblokke. En tilbød sand, en anden sin arbejdskraft.

Efter at have gennemgået listen foreslog biskop Cacuango, at brødrene mødtes kl. 7 næste morgen for at bygge det nye hus.

Da bror Campo vendte tilbage til manden og fortalte ham, hvad medlemmerne af Kirken var villige til, smeltede hans hjerte. Han faldt bror Campo om halsen og græd.

Bror Campo græd også.

Mandag morgen den 6. november mødtes alle præstedømmekvorummerne i Peguche Menighed kl. 7 og byggede et beskedent, men solidt hus til en mand, som blot få dage forinden havde været deres største fjende.

Da de var færdige, havde de ikke kun bygget et hus, men undervejs havde de også bygget en bro af forståelse, som aldrig bliver undergravet – en bro af tjeneste, medfølelse og tilgivelse (Neil Newell, »To Build a House in Ecuador«, *Church News*, 20. jan. 2001, s. 11).

4

LOVEN OM FASTE OG FASTEOFFER

Formål

At hver deltager vil indgå en større forpligtelse om at efterleve loven om faste og yde et gavmildt fasteoffer.

Citat fra *Kirkens instruktionshåndbog*

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»At faste i forbindelse med bøn er en form for sand tilbedelse. Herren har befalet sit folk at faste for at hjælpe dem til at kunne holde sig nær til ham, overvinde verdslighed, opnå åndelig styrke, forøge deres barmhjertighed og berede sig selv til at tjene. At faste er grundlæggende for at opnå åndeligt velbefindende og timelig velfærd« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne, 1999, s. 255-256*).

Bed deltagerne om at fortælle om eksempler på, hvordan faste har hjulpet dem åndeligt og timeligt.

Skriftsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsted:

»Nej, den faste, jeg ønsker, er at løse ondskabens lænker og sprænge ågets bånd, at sætte de undertrykte i frihed, og bryde hvert åg; ja, at du deler dit brød med den sultne, giver husly til hjemløse stakler, at du har klæder til den nøgne og ikke vender ryggen til dine egne« (Es 58:6-7, se også Es 58:6-12).

Drøft, hvordan vi ved at adlyde fasteloven kan »løse ondskabens lænker«, »sprænge ågets bånd«, »sætte de undertrykte i frihed« og »bryde hvert åg«.

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem om nødvendigt:

1. Mange velfærdsudfordringer kunne undgås ved at efterleve fasteloven på behørig vis. Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Ved at praktisere fasteloven finder man et personligt kildevæld af kraft til at overvinde selvtilfredsstillelse og egoisme« (*Den danske Stjerne, okt. 1978, s. 135*).

Bed deltagerne om at nævne nogle af de velfærdsudfordringer, der kommer af selvtilfredsstillelse. (Svarene kunne være gæld, stofmisbrug og afhængighed, følelsesmæssigt eller seksuelt misbrug af andre og dårligt helbred på grund af, at man spiser for meget eller får forkert ernæring).

Drøft, hvordan faste kan bidrage til at forhindre disse udfordringer (se Es 58:6-12).

2. En af de vigtigste måder, hvorpå de sidste dages hellige kan have omsorg for de trængende på er gennem fasteoffer (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, s. 255*).
3. Ved at give et gavmildt fasteoffer bliver både giveren og modtageren velsignet. »Tænk ... på det, der kunne ske, hvis fastedagens og fastefrets principper blev overholdt i hele verden. De sultne ville få mad, de nøgne tøj, og de hjemløse ly ... Giveren ville ikke lide, men blive velsignet ved denne lille afståelse. Et nyt mål af omsorg og uselvskhed ville vokse frem i folks hjerte overalt« (Gordon B. Hinckley, *Stjernen, juli 1991, s. 55*).
4. Et gavmildt fasteoffer kan gøre det ud for meget mere end værdien af to måltider. Præsident Kimball forklarede: »Af og til har vi været en smule nærige og regnet ud, at til morgenmad fik vi et æg, og det koster så og så meget, og så giver vi det til Herren. Jeg mener,

at når vi er velhavende, som mange af os er, burde vi være meget, meget gavmilde ... Jeg mener, at ... i stedet for det beløb, vi sparede ved at faste ved to måltider, burde vi måske give meget, meget mere – ti gange så meget, når vi er i stand til det« (i Conference Report, apr. 1974, s. 184).

Problemanalyse

Læs eller få en deltager til at læse følgende problemanalyse, og drøft, hvad denne unge familie gør for at følge profetens råd:

Brandon og Emily har små børn. De faster den første søndag hver måned og søger bønssomt himlens velsignelser i vigtige personlige og familiemæssige forhold. De er opmærksomme på præsident Kimballs råd om at være gavmilde med fasteofferet og ønsker at være trofaste og hjælpe de trængende omkring dem. De prøver at finde frem til, hvad et gavmildt fasteoffer

ville være for dem. De gennemgår omhyggeligt deres økonomiske forhold, drøfter det ved et familieråd og overvejer bønssomt sagen. De beslutter, at i deres situation kunne de give betydeligt mere end værdien af de to måltider. Da der ikke er givet nogen nøjagtig forskrift for fastsættelsen af et gavmildt fasteoffer, føler de, at denne bønssomme overvejelse er acceptabel for Herren.

Opgave

Bed deltagerne om at tænke på, hvordan de kan anspre medlemmer i menigheden eller staven til at være gavmilde med deres fasteoffer, når de har mulighed for det. Bed dem om at lave specifikke planer til iværksættelse af, hvordan de kan anspre til et mere gavmildt bidrag.

Bær vidnesbyrd om de velsignelser, der kommer af at adlyde loven om faste og yde et gavmildt fasteoffer.

5

BISKOPPENS VELFÆRDSANSVAR

Formål

At hver biskop vil forpligte sig til mere flittigt at udføre sit embedes ansvar for velfærd.

(Bemærk: Mind deltagerne om ikke at afsløre fortrolige oplysninger, når de drøfter dette emne).

Materialer til denne lektion

Velfærdsvideoen (56555 110) eller dvd'en
In the Service of Your God DVD (54645)

Omsorg for de fattige og trængende – Studievejledning
(32294 110)

Citater fra *Kirkens instruktionshåndbog*

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse og citater:

Herren har givet biskopper en særlig befaling om at drage omsorg for de fattige og nødlidende (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1: Stavspræsidentskaber og biskopråd*, 2006, s. 16; se også L&P 84:112; 107:68).

»[Herrens] forrådshus oprettes, når trofaste medlemmer indvier deres tid, talenter, færdigheder, barmhjertighed, materialer og økonomiske midler til biskoppen til omsorg for de fattige ... Herrens forrådshus findes derfor i hver eneste menighed. Biskoppen er forrådshusets forvalter. Med Herrens vejledning fordeler han de helliges offerydelser til de fattige og nødlidende« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 256).

For at varetage sin kaldelse effektivt bør biskoppen finde frem til de fattige, de nødlidende, den enlige forælder, den ældre, den handicappede, den faderløse, enken og enkemanden samt andre, der har særlige behov. Biskoppen kan finde frem til med-

lemmer i menigheden, der har brug for hjælp, ved Åndens tilskyndelser, ved møder i præstedømmets udøvende komité i menigheden, menighedsrådet og menighedens velfærdskomité, ved interview med ældsternes kvorumspræsident, højpræsternes gruppeleder og Hjælpeforeningens præsident samt gennem hjemmelærere og besøglærere (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1*, s. 14-15).

Biskoppen anvender fasteofre til at give nødlidende medlemmer, hvad de har brug for. Han leder også anvendelsen af menighedens ressourcer, herunder medlemmernes tid, talenter, færdigheder, barmhjertighed og indviede materialer (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1*, s. 18-19).

Spørg biskopperne: Hvilke andre midler i menigheden ud over fasteofferydelser har I anvendt for at sørge for de trængende?

Skriftsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsted:

»Og i den udstrækning I giver en del af jeres gods til de fattige, gør I det mod mig; og det skal lægges frem for min kirkes biskop og hans rådgivere« (L&P 42:31).

Spørg biskopperne: Hvordan er medlemmerne i jeres menighed blevet velsignet, når de har givet en del af deres gods og midler til de fattige?

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem om nødvendigt:

1. »Biskoppen har fået alle beføjelser og ansvar, som Herren specifikt har beskrevet i Lære og Pagter, for at tage sig af de fattige ... Ingen anden har fået overdraget denne pligt og dette ansvar, ingen anden er skænket den kraft og de funktioner, som er nødvendige for

dette arbejde« (J. Reuben Clark jun., i *Omsorg for de fattige og trængende – studievejledning*, 1986, s. 4).

2. Præsiden James E. Faust har sagt: »Hvem finder ud af, hvem der er fattig i Utah, Peru, Nigeria, Samoa, Tyskland eller hvilket som helst andet sted? Forholdene er så forskellige rundt omkring i verden, at det er den lokale biskop i hvert område, der beslutter, hvem fra hans menighed der ifølge deres lokale forhold er fattige« (fra velfærdsrådet ved aprilkonferencen 1991).
3. Stavspræsidenten oplærer biskopperne i velfærdsansvar og sikrer, at det er de korrekte principper, der anvendes (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1*, s. 3, 8-9).
4. Biskoppen præsiderer over menighedens velfærdskomite og sikrer, at menighedens ledere instrueres i deres velfærdsansvar. Med hjælp fra komiteen sikrer han også, at medlemmerne bliver undervist i at sørge for sig selv og deres familie, at faste, yde et gavmildt fasteoffer og have omsorg for de trængende (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 318).

Spørg deltagerne: Hvordan kan biskopper udføre dette ansvar om at sikre, at medlemmer og ledere forstår deres velfærdsansvar?

5. Det er biskoppens opgave at finde frem til de fattige og trængende og ved Ånden skelne, hvordan Kirken bør hjælpe (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1*, s. 14; *Omsorg for de trængende*, s. 4; lektion 7 i dette hæfte). Præsident Marion G. Romney har undervist i følgende princip: »Hvem bør jeg hjælpe? Hvor meget hjælp bør jeg give? Hvor ofte og hvor længe bør jeg hjælpe? Der vil aldrig blive givet nogen fast regel som svar på disse spørgsmål. Som den almindelige dommer må du (biskoppen) leve værdigt til at modtage svarene i hvert enkelt tilfælde fra den eneste kilde, der er til rådighed - himlens inspiration« (*Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 155).

Bed biskopperne om at fortælle om oplevelser, hvor Ånden har hjulpet dem med at finde frem til de fattige og trængende og til at vide, hvordan de skulle udføre deres velfærdsansvar.

6. Biskoppen bør følge de godkendte retningslinjer ved forvaltningen af velfærdshjælpen.

Gennemgå kort nogle af de retningslinjer (se *Omsorg for de fattige og trængende*, s. 4-6).

7. Biskoppen bør med visdom benytte menighedens velfærdskomite, præstedømmekvorummer og Hjælpeforeningen til at udføre meget af arbejdet med omsorgen for de fattige og trængende, forebygge behov for velfærdshjælp, indsamle fasteoffer, udvikle selvhjælpenhed og løse langsigtede behov (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1*, s. 16-18; *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 259-60, 318; lektion 6 og 7 i dette hæfte).

Videopræsentation

Vis 1. og 2. del af »Omsorg for de fattige og trængende« (56257 110) eller »Velfærdsvideoen« (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God*, hvis de er tilgængelige. Drøft med deltagerne, hvad denne biskop gjorde, da han præsiderede over en effektiv velfærdskomite i menigheden, og da han forvaltede effektiv velfærdshjælp.

Opgave

Bed deltagerne om med en makker at drøfte, hvordan de ville ordne situationerne beskrevet i videoen. Anspor dem til at notere sig, hvad de vil prøve at gøre som følge af denne lektion.

»Mein Bruder«

Læs eller fortæl historien, der står sidst i denne lektion. Bær vidnesbyrd om helligheden af biskoppens velfærdsansvar samt de velsignelser, der udspringer af en sådan tjeneste.

»Mein Bruder«

En kold vinteraften i 1951 lød der en banken på min dør. En tysk bror fra Ogden i Utah præsenterede sig og sagde: »Er du biskop Monson?« Det bekræftede jeg. Han begyndte at græde og sagde: »Min bror, hans hustru og familie er på vej hertil fra Tyskland. De kommer til at tilhøre din menighed. Vil du komme med os og se den lejlighed, vi har lejet til dem?«

På vej hen til lejligheden fortalte han mig, at han ikke havde set sin bror i mange år. Ved nazisternes jødeudryddelse under anden verdenskrig var hans bror forblevet trofast mod Kirken ...

Lejligheden var kold og trist. Malingen skallede af, tapetet var snavset og skabene tomme. En 40-watts pære, der hang ned fra loftet i stuen, afslørede et linoleumsgulv med et stort hul i midten. Jeg blev syg om hjertet. Jeg tænkte: »Sikke en dystre velkomst til en familie, som havde lidt så meget.«

Jeg blev forstyrret i mine tanker af broderen, der sagde: »Det er ikke så meget, men det er bedre end det, de havde i Tyskland« ... Familien ville ankomme til Salt Lake City i løbet af tre uger – kun to dage før jul.

Jeg kunne ikke falde i søvn den aften. Næste dag var det søndag. Til vores velfærdskomitemøde sagde en af mine rådgivere: »Biskop, du ser bekymret ud. Er der noget galt?«

Jeg fortalte de tilstedeværende, hvad jeg havde oplevet aftenen før, og beskrev detaljeret den uindbydende lejlighed. Der blev et øjeblik tavshed. Så sagde bror Eardley, højpræsternes gruppeleder: »Biskop ... jeg er el-installatør. Må jeg lade højpræsterne her fra menigheden hjælpe med at lægge ordentlig lys ind i lejligheden? Jeg vil også gerne bede mine leverandører bidrage med et nyt komfur og et nyt køleskab. Har jeg din tilladelse?«

Jeg svarede glædestrålende: »Ja, selvfølgelig.«

Så sagde bror Balmforth: »Biskop, som du ved, handler jeg med gulvtæpper. Jeg vil gerne bede mine leverandører om at bidrage med et tæppe ... og fjerne det slidte linoleum.«

Så talte bror Bowden, ældsternes kvorumspræsident. Han var malermester. Han sagde: »Jeg skaffer malingen. Må ældsterne male og tapetsere lejligheden?«

Hjælpeforeningspræsidenten, søster Miller, var den næste, der sagde noget. »Vi i Hjælpeforeningen kan ikke holde ud at se tomme skabe. Må vi fylde dem op?«

Vi vil altid huske de følgende tre uger. Det var som om, at hele menigheden var involveret i projektet ... Familien ankom fra Tyskland ... Vi gik op ad trappen til lejligheden ...

Døren blev åbnet til et bogstaveligt talt helt nyt liv. Vi blev budt velkommen af duften af nymalet træværk og nytapetserede vægge. Væk var 40-watt-pæren og det slidte linoleum. Vi trådte ind på et blødt, smukt tæppe. Da vi gik ud i køkkenet mødte der os også et nyt syn – et nyt komfur og et nyt køleskab. Skabene stod stadig åbne – men denne gang var alle hylder fyldt med mad. Det var som sædvanlig Hjælpeforeningen, der havde sørget for dette.

... Da faderen blev klar over, at alt dette var deres, tog han mig i hånden og takkede mig. Han var alt for bevæget til at kunne sige noget. Han begravede sit hoved i min skulder og gentog atter og atter: »Mein Bruder, mein Bruder, mein Bruder.«

Nu var det tid til at forlade dem. Da vi var kommet ned ad trappen og ud i aftenluften, dalede sneen ned. Der blev ikke sagt et ord. Til sidst spurgte en ung pige: »Biskop, jeg har aldrig nogen sinde før følt mig så godt tilpas. Kan du fortælle mig hvorfor?«

Jeg svarede med Mesterens ord: »Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig« (Matt 25:40). (Thomas S. Monson, *Stjernen*, okt. 1986, s. 66-67).

6

PRÆSTEDØMMEKVORUMMERS VELFÆRDSANSVAR

Formål

At præstedømmekvorums- og gruppeledere forstår deres ansvar for at fremme selvhjulpnehed og løse langsigtede velfærdsbehov.

Materialer til denne lektion

Velfærdsvideoen (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God* (54645)

Citater fra kirkehåndbøger

Bed en deltager om at læse følgende udtalelser:

»Biskoppen er ... forvalter af Herrens forrådshus og fordeler de helliges offerydelser til de fattige og nødlidende. Han får hjælp fra præstedømmets kvorummer og Hjælpeforeningen« (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 256).

»Sammen med præstedømmekvorummerne og Hjælpeforeningen skal [biskopperne] undervise i to af evangeliets nøgleprincipper i forbindelse med velfærd: uafhængighed og rundhændede ofre« (*Omsorg for de fattige og trængende*, studievejledning, 1986, s. 2).

Spørg deltagerne: Hvordan har I set præstedømmekvorummer og biskopråd arbejde sammen for at leve op til ansvar for velfærd? (Husk deltagerne på ikke at afsløre fortrolige oplysninger).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. Som medlemmer af menighedens velfærdskomite hjælper præstedømmekvorums- og gruppeledere med at planlægge måder, hvorpå de kan forebygge og dække menighedens medlemmers behov for velfærdshjælp (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 318).

2. Præstedømmekvorummer underviser i lærdomme, principper og færdigheder i forbindelse med velfærd ved søndagsmøder og gennem hjemmelærerne (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 165).
3. Under ledelse af biskoppen hjælper præstedømmekvorummer medlemmer med at finde langsigtede løsninger på deres behov og planlægger hen mod, at de opnår at blive selvhjulpne (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 257-258). Ældste Gordon B. Hinckley forklarede dette ansvar: »Det er biskoppens ansvar at yde nødhjælp og sørge for, at hverken den enkelte eller hans familie lider. Det er præstedømmekvorummets opgave at sætte sådanne kræfter og foranstaltninger i gang, som kan hjælpe den pågældende til vedblivende at sørge for sig selv og sin familie« (»Præstedømmekvorummernes ansvar for velfærdstjenesten«, *Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 131-132).

Spørg deltagerne: Hvilke ressourcer eller muligheder har jeres menigheds præstedømmekvorummer, som de kan bruge for at hjælpe medlemmer med at finde langsigtede løsninger på deres problemer?

Hvis det ønskes, kan I gennemgå følgende sikkerhedsforanstaltninger, som ledere bør udføre, når de besøger medlemmers hjem:

- Lav en aftale for besøget og tag én med dig.
- Fortæl en eller anden, hvor du tager hen.
- Vær opmærksom på eventuelle usikre eller risikable forhold.

Yderligere lære fra kirkeledere

Henvis eventuelt til følgende udtalelser fra kirkeledere:

»Jeg er sikker på, mine brødre, at vi har eksperter, viden, styrke, omsorg og interesse nok i hvert

kvorum til at hjælpe de medlemmer af kvorummet, der er i vanskeligheder, hvis disse kilder administreres på rette måde« (Gordon B. Hinckley, *Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 131).

»Engang var jeg til stavs-konference i Colorado, og jeg spurgte en af ældsternes kvorumspræsidenter, hvordan det gik med hans ældster som kvorum. Jeg spurgte: »Laver I noget, hvor I hjælper hinanden?«

»Åh jo, det går udmærket.«

Jeg spurgte: »Nå, hvad laver I?«

Han sagde: »Tja, jeg kan sige dig så meget, at vi har et medlem fra kvorummet på hospitalet nede i Santa Fe i New Mexico. Han var en stærk, livskraftig ung mand, der havde købt en pragtfuld farm, en hårdtarbejdende mand med en dejlig lille familie. Han havde fremgang og havde betalt sine regninger og sit huslån ud, da han pludselig blev ramt.« Normalt ville de have mistet farmen og dermed familiens sikkerhed. Ældsternes kvorumspræsident sagde til mig: »Det var ligeså meget vores tab som hans hustrus og børns tab. Så vi tog over og tog ud og drev farmen. Det tager ikke så lang tid med alle vore traktorer og alt vores materiel. Lånet er betalt ud, og familien har en god indkomst fra farmen. Det eneste, manden behøver at tænke på, er at blive rask dernede på det hospital« (Matthew Cowley, *Matthew Cowley Speaks*, 1954, s. 308-309).

Videopræsentation

Vis 1. del af »Omsorg for de fattige og trængende« (56257 110) eller »Velfærdsvideoen« (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God*), hvis de er tilgængelige. Spørg deltagerne: Hvad gjorde disse præstedømmekvorumsledere for at hjælpe med at forebygge velfærdsbehov i menigheden? Hvordan hjalp de med at dække velfærdsbehov?

Problemanalyse

Forelæg følgende problemanalyse, som deltagerne kan drøfte. Hvis det er en stor gruppe, så inddel deltagerne i mindre grupper. Bed dernæst deltagerne om at fortælle de ideer, de er kommet frem til under deres drøftelser.

Familien Miller havde været i menigheden i tre år. De havde modtaget økonomisk bistand og varer fra biskoppen lige siden, de var flyttet dertil. John, faderen, påstår, at han ikke kan arbejde på grund af en rygs-kade. Han tog sin folkeskoleeksamen men kan ikke lide at sidde på skolebænken og ønsker ikke at vende tilbage dertil. Familien Miller udtrykker ønske om at være selvhjulpne men kan bare ikke se, hvordan det er muligt. Mary, hustruen, kan ikke køre bil (på grund af dårligt syn og deraf følgende frygt for at blive involveret i et uheld), taler ikke så godt et sprog og har helbredsproblemer på grund af dårlig ernæring. Hun har ingen arbejds-erfaring og føler, at hun er nødt til at være hjemme for at tage sig af deres fire børn, som skaber problemer i Primary på grund af deres adfærd, og de klarer sig dårligt i skolen. Biskoppen har hjulpet familien med deres nære behov i tre år. Han aner ikke, hvad han skal stille op.

Spørg deltagerne: Hvad kunne bror Millers præstedømmekvorum gøre for at yde dem hjælp til selvhjælp? (Svarene kunne være: Kvorumslederen kunne med hjælp fra deres hjemmelærere besøge bror Miller og drøfte familiens behov, udtrykke deres støtte og tilbyde hjælp. Kvorumslederen kunne informere biskoppen og Hjælpeforeningen om familiens situation. Bror Miller kunne få hjælp til at finde ud af andre uddannelsesmuligheder end de traditionelle skoler og få hjælp til at melde sig til et kursus, hvor han kunne tilegne sig andre jobfærdigheder. Kvorumsmedlemmerne kunne lære ham nye jobfærdigheder, informere ham om ledige stillinger eller ganske enkelt lytte og være omsorgsfulde venner).

Læs eller lad en deltager læse følgende skriftsted: »Lad nu derfor hver mand lære sin pligt og at handle med al flid i det embede, hvortil han er blevet udpeget« (L&P 107:99).

Anspor deltagerne til flittigt at opfylde deres ansvar for velfærd og deres embedspligter. Bær vidnesbyrd om alt det gode, der kan opnås, når menighedsledere arbejder sammen for at sørge for de fattige og trængende.

7

HJÆLPEFORENINGENS VELFÆRDSANSVAR

Formål

At hjælpeforeningsledere forstår deres ansvar for at undervise i principper om selvhjulpethed og for at bistå i at løse midlertidige og langvarige behov for velfærd.

Materialer til denne lektion

Velfærdsvideoen (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God* DVD (54645)

Citater fra *Kirkens instruktionshåndbog*

Bed en deltager om at læse følgende udtalelser:

»Hjælpeforeningen blev grundlagt af profeten Joseph Smith den 17. marts 1842 i Nauvoo i Illinois ... til »hjælp for de fattige, de nødlidende, enken og den forældreløse samt til udøvelse af alle godgørende formål« (*History of the Church*, 4:567)« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 193).

»Under biskoppens ledelse hjælper Hjælpeforeningens søstre med at afhjælpe midlertidige og længerevarende behov, bl.a. dem der vedrører uddannelse (heriblandt læsefærdighed), sundhed, beskæftigelse, forråd, økonomistyring samt social, følelsesmæssig og åndelig styrke« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 194).

»Biskoppen er ... forvalter af Herrens forrådshus og fordeler de helliges offerydelser til de fattige og nødlidende. Han får hjælp fra præstedømmets kvorum og Hjælpeforeningen« (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 256).

Spørg deltagerne: Hvordan har I set Hjælpeforeningens ledere og biskopråd arbejde sammen for at leve op til ansvar for velfærd? (Husk deltagerne på ikke at afsløre fortrolige oplysninger).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

Præsident for stavens Hjælpeforening

Stavens hjælpeforeningspræsident »fører tilsyn med velfærdsarbejdet i stavens hjælpeforening« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 195). Hun arbejder sammen med menighedernes hjælpeforeninger om at finde sårbare grupper som fx enker, kvinder i fattigdom og arbejdsløse kvinder, der er enlige forsørgere osv. Stavens hjælpeforeningspræsident kan også hjælpe menighedernes præsidenter med at finde ressourcer til at dække behov i deres menighed.

Menighedens hjælpeforeningspræsidentskab

1. Som medlemmer af menighedens velfærdskomite hjælper menighedens hjælpeforeningspræsidentskab med at planlægge måder, hvorpå de kan forebygge og dække velfærdsbehov hos menighedens medlemmer. Hjælpeforeningspræsidenten bør komme med forslag til punkter til dagsordenen på menighedens velfærdskomitemøder og være beredt på at drøfte deres problemer og bekymringer (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 318).
2. Hjælpeforeningen bistår biskoppen ved at undervise søstre i lærdomme, principper og færdigheder i forbindelse med velfærd ved møder om søndagen, ved inspirationsmøder for hjemmet, familien og den enkelte samt via besøglærere (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 194, 202-203). For eksempel bør hjælpeforeningsledere hjælpe søstre med at forstå, at –
 - a. Herrens forrådshus »oprettes, når trofaste medlemmer indvier deres tid, talenter, færdigheder, barmhjertighed, materialer og økonomiske midler til biskoppen«

(*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, s. 256; se også L&P 42:29-36; 78:3-7, 13-14; 82:14-19*).

- b. Kirkens organiserede velfærdshjælp erstatter ikke personlig, medfølelse omsorg over for hinanden.

Lad deltagerne fortælle om eksempler, hvor de har set en effektiv anvendelse af disse principper i en hjælpeforeningssammenhæng.

3. Hjælpeforeningspræsidenten bistår biskoppen med at vurdere familiers og enkeltpersoners behov i menigheden og foreslår måder at hjælpe på. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Det er ... bydende nødvendigt, at biskopperne arbejder sammen med præsidenterne for Hjælpeforeningen i forvaltningen af Kirkens velfærd. Det sker normalt ved det månedlige velfærdskomitémøde i menigheden eller ved menighedsrådet. Men der opstår kritiske situationer, eller der er måske forhold, hvor der kræves større fortrolighed, hvor så biskoppen og præsidenten for Hjælpeforeningen bør konsultere hinanden. Når der er materielle behov i familien, så er Hjælpeforeningens præsident den, som er bedst kvalificeret til at besøge hjemmet og bedømme familiens behov« (»Stå fast og urokkelig«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 10. januar 2004, s. 21).
4. For at vurdere velfærdsbehov kan biskoppen udpege Hjælpeforeningspræsidenten til at besøge trængende familier eller enkeltpersoner i deres hjem. Når præsidenten foretager disse besøg, kaldet »vurderingsbesøg«, bør hun følge retningslinjerne i *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, s. 208-209* samt følgende:
 - a. »Hjælpeforeningspræsidenten bør søge Herrens vejledning, når hun forbereder sig til et vurderingsbesøg. Den sikreste vejledning i, hvilken hjælp der skal ydes, er Herrens Ånd.«
 - b. »Mens præsidenten stiller spørgsmål under besøget, lytter hun med sit hjerte og lader

søsteren give udtryk for sine følelser såvel som sine behov. Hun hjælper hver søster med at bevare sin selvværdsfølelse ved at hjælpe familiens medlemmer til at kunne klare sig selv.«

Gennemgå efter behov følgende sikkerhedsforanstaltninger, som ledere bør udføre, når de besøger medlemmers hjem:

- Lav en aftale for besøget og tag én med dig.
 - Fortæl en eller anden, hvor du tager hen.
 - Vær opmærksom på eventuelle usikre eller risikable forhold.
5. Hjælpeforeningspræsidenten kan udfylde biskoppens rekvisition på varer (33585 eller 31422) til gennemlæsning og underskrift. De problemer, hun møder, når hun arbejder med dem, der modtager hjælp, bør henvises til biskoppen, som tager beslutning om det.
 6. Under ledelse af biskoppen hjælper Hjælpeforeningen medlemmer med at finde langsigtede løsninger på deres behov og planlægger hen mod, at de opnår at blive selvhjulpne (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, s. 257-258*).

Spørg deltagerne: Hvilke ressourcer eller muligheder har jeres menigheds Hjælpeforening, som den kan bruge for at hjælpe medlemmer med at finde langsigtede løsninger på deres problemer?

Videopræsentation

Vis alle tre dele af »Administering Welfare through the Relief Society« (del af dvd'en *In the Service of Your God*), hvis den er tilgængelig.

Lad deltagerne drøfte, hvad de så og hørte på dvd'en, som gjorde indtryk på dem. Fremhæv, at biskoppen og hjælpeforeningspræsidenten arbejdede sammen om at hjælpe den trængende søster med at blive mere selvhjulpne.

Yderligere lære fra kirkeledere

Fremkom eventuelt med følgende udtalelser fra kirkeledere:

»Hjælpeforeningen vil fly den fremmede til undsætning, gyde olie og vin i den sørgendes sårede hjerte, tørre tårerne bort hos den forældreløse og få enkens hjerte til at fryde sig« (Joseph Smith, i *History of the Church*, 4:567; se også *Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 133).

»Hvis et lem lider, føler alle det. Føler vi enighed, opnår vi magt sammen med Gud« (Joseph Smith, i *History of the Church*, 5:23).

»Lad mig fortælle jer beretningen om en kær hjælpeforeningssøster, der hedder Kim Hak, der bor i Ta Khmau Gren i Cambodja. Hendes gren ude på landet har ca. 280 medlemmer, der bor i et område med jordveje, ingen kloakering, intet rindende vand og meget få hjem med elektricitet ... Hendes grenspræsident bad hende om at aflevere ris og penge til flere familier i grenen. Ældste Lindmark, en seniormissionær, der sammen med andre fra grenen fulgtes med hende, skrev om sin oplevelse: »... Vi besøgte 14 hjem den dag. Hvert hjem havde deres egne problemer, og vi vidste, vi ikke kunne løse dem alle med en pose ris og 10.000 riel. Men søster Kim vidste, at risene var nok til, at familierne kunne få mad i en uge og måske endda i ti dage. Og de 10.000 riel, omkring 2,5 dollars, kunne hjælpe, så de kunne købe nogle grøntsager eller måske nogle fisk ... Og nu kommer vi til det bedste: Hun kendte hver søster ved navn, hun kendte børnenes navne, og da vi var i hjemmet, var hendes samtale med familien behagelig og indbydende. Det var som at tale med en ven. Man kunne se på hendes væremåde, at hun havde omsorg for sine søstre, og disse søstre vidste uden undtagelse, at hun havde omsorg for dem« (Bonnie D. Parkin, »Welfare, »The Crowning Principle of Christian Life«, i *The Power of His Redemption: Talks from the 2003 BYU Women's Conference*, 2004, s. 126-127).

Videopræsentation

Vis 1. del af »Omsorg for de fattige og trængende« (56257 110) eller »Velfærdsvideoen« (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God*), hvis de er tilgængelige. Spørg deltagerne: Hvad gjorde disse hjælpeforeningsledere for at hjælpe med at forebygge velfærdsbehov i menigheden? Hvordan hjalp de med at dække velfærdsbehov?

Problemanalyse

Forelæg følgende problemanalyse, som deltagerne kan drøfte. Hvis det er en stor gruppe, så inddel deltagerne i mindre grupper. Bed dernæst deltagerne om at fortælle de ideer, de er kommet frem til under deres drøftelser.

Søster Jones på 36 år voksede op i en lille by ude på landet. I sit sidste år på gymnasiet arbejdede hun på deltid i en fast-foodrestaurant til en minimumsløn. Efter sin studentereksamen læste hun et semester på universitet, før hun blev gift, hvorefter hun ikke vendte tilbage til universitetet. Kort efter deres giftermål begyndte bror og søster Jones at få børn. Bror Jones, som var medlem af ældsternes kvorum, havde sørget ganske godt for familien, så søster Jones havde aldrig behøvet at arbejde. Men nu har hendes mand forladt hende og deres seks børn.

Spørg deltagerne: Hvad kan Hjælpeforeningen gøre for at give denne søster hjælp til selvhjælp? (Svarene kunne være: Hjælpeforeningssøsteren kunne besøge søster Jones og lade hende udtrykke sine følelser og behov. Hjælpeforeningssøsteren kunne rekvirere velfærdshjælp fra biskoppen, hvis det er passende. Søster Jones kunne få hjælp til at komme på skole for at opnå nye jobfærdigheder. Hjælpeforeningssøstre kunne undervise hende i nye jobfærdigheder, underrette hende om jobannoncer, hjælpe hende med at passe børnene eller ganske enkelt lytte og være omsorgsfulde venner).

Konklusion

Læs eller lad en deltager læse følgende udtalelse fra Bonnie D. Parkin, Hjælpeforeningens hovedpræsident: »Da Joseph Smith organiserede Hjælpeforeningen, bad han søstrene om at »hjælpe de fattige« og »frelse sjæle« (*History of the Church*, 5:25). Når vi udfører dette hverv, efterlever vi velfærdsprincipperne ... Det er, når en kvinde udgør en forskel for en anden. Det er, når en søster tilbyder at lytte eller tale med en søster, som måske er ensom. Det er, når en søster udvikler et nært

venskab med de søstre, hun har på sin kreds. Det er, når du og jeg med vores styrke, vore færdigheder og talenter velsigner en andens tilværelse« (»Welfare, »The Crowning Principle of Christian Life«, s. 127-128).

Tilskynd deltagerne til flittigt at opfylde deres ansvar for velfærd og deres kaldelser. Bær vidnesbyrd om alt det gode, der kan opnås, når menighedsledere arbejder sammen for at finde frem til og sørge for de fattige og trængende.

8

SØRG FOR EFFEKTIV VELFÆRDSHJÆLP

Formål

At biskopper, præstedømmeledere og hjælpefor-
eningsledere vil blive inspirerede til at sørge for
effektiv velfærdshjælp på Herrens måde.

Materialer til denne lektion

Velfærdsvideoen (56555 110) eller dvd'en
In the Service of Your God (54645)

Omsorg for de fattige og trængende – Studievejledning
(32294 110)

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»Herren har ... fastlagt en måde, hvorpå der kan
drages omsorg for de fattige og nødlidende, samt
hvorpå de kan få hjælp til atter at blive selv-
hjulpne. Når Kirkens medlemmer gør alt, hvad
de kan, for at sørge sig selv, men stadig ikke kan
dække deres grundlæggende behov, bør de først
henvende sig til deres [udvidede] familie for at få
hjælp. Hvis denne ikke er tilstrækkelig, er Kirken
rede til at hjælpe ...

Når mennesker giver, bør de gøre det af egen fri
vilje og med en kærlig ånd, idet de anerkender, at
vor himmelske Fader er kilden til alle velsignelser,
og at disse velsignelser bør anvendes til at tjene
andre med ...

Omsorg på Herrens måde gør giveren ydmyg,
ophøjer modtageren og helliggør begge (se L&P
104:15-18). Begge bliver i stand til bedre at give,
som Kristus giver« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog*
2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne,
1999, s. 256).

Bed deltagerne om at fortælle om eksempler,
hvor velfærdshjælp på Herrens måde har vist
gode resultater. (Husk deltagerne på ikke at
afsløre fortrolige oplysninger).

Skriptsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsteder:

»Se, jeg siger jer, at I skal besøge de fattige og
trængende og yde dem lindring« (L&P 44:6).

Husk deltagerne på, at Herren har befalet, at
denne lindring bliver forvaltet på hans »egen
måde« (se L&P 104:16).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper,
og drøft dem efter behov:

1. I 1954 sagde Det Første Præsidentskab: »Sand
næstekærlighed mod en fattig familie eller
enkeltperson består i at anbringe dem i en posi-
tion, hvor de kan forsørge sig selv« (i James R.
Clark, komp., *Messages of the First Presidency of*
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
bd.6, 1965-1975, 2:134). År senere bekræftede
Det Første Præsidentskab dette princip: »Kirkens
mål er at give mennesker hjælp til selvhjælp«
(Det Første Præsidentskab, i Conference Report,
okt. 1936, s. 3).

Bed deltagerne komme med eksempler på, hvordan
menighedsledere kan anbringe trængende medlem-
mer »i en position, hvor de kan forsørge sig selv«.

2. Biskoppen bør give medlemmer muligheder for
at arbejde efter evne for den velfærdshjælp, de
modtager (se *Omsorg for de fattige og trængende,* s.
5-6, 9). Det Første Præsidentskab forklarede i
1936: »Hjælp skal normalt ikke gives som velgø-
renhed, den skal gives for det arbejde eller den
tjeneste, der er blevet ydet ... Den åndelige vel-
færd hos dem, der modtager hjælp, skal have en
særlig opmærksomhed og næres alvorligt og
bønsomt. Et system, der giver ydelse for arbejde
eller tjeneste rækker langt i opnåelsen af disse
mål« (i *Messages of the First Presidency,* 6:11-12).

Spørg deltagerne: Hvad gavn får medlemmer af
at arbejde for den hjælp, de modtager? Hvilke
eksempler er der på arbejdsopgaver, som trængende
medlemmer i menigheden kan få? Bær vidnesbyrd
om vigtigheden af arbejde i Herrens velfærdsplan.

3. For at fremme en større selvhjulpethed hos dem, der får hjælp, bruger biskoppen formularen *Analyse af behov og hjælpeskilder* (32290 110), som indeholder forslag til at lægge en plan for selvhjulpethed. Denne formular bliver uddybet i lektion 17: »Anvendelse af formularen *Analyse af behov og hjælpeskilder*«, og lektion 10: »Hjælp andre med at blive mere selvhjulpethed«.
4. Biskopper bør følge nedenstående retningslinjer for at sikre, at hjælpen er en velsignelse for dem, der modtager den:
 - Find frem til de fattige og nødlidende.
 - Hjælp med fornødenheder.
 - Brug varer frem for kontanter.
 - Tildel arbejdsopgaver i forbindelse med hjælpen.
 - Gør passende brug af samfundets hjælpeskilder.
 - Brug Kirkens velfærdsvirksomheders tjenester (såsom arbejdsformidlinger, Deseret Industries butikker, konservesfabrikker, biskoppernes forrådshuse osv.), hvor de findes.
 - Hold oplysninger om behov og hjælp fortroligt.
5. Biskopper bør følge godkendte økonomiske retningslinjer, når de forvalter økonomisk bistand.

Gennemlæs kort nogle af disse retningslinjer (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1, Stavspræsidentskaber og biskopråd*, 2006, s. 157-163).

6. Biskoppen kan inddrage hjælpeforeningspræsidenten til at vurdere behov og planlægge, hvordan der skal reageres (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 194, 208, 260). Biskoppen bør undervise i velfærdsprincipper og løse de udfordringer, der opstår, når hjælpen ydes.

Videopræsentation

Vis 2. del af »Omsorg for de fattige og trængende« (56257 110) eller »Velfærdsvideoen« (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God*), hvis de er tilgængelige. Spørg deltagerne: Hvad gjorde biskoppen i videoen for at sikre sig, at der blev ydet en effektiv hjælp?

Problemanalyse

Forelæg følgende problemanalyse, som deltagerne kan drøfte. Hvis det er en stor gruppe, så inddel deltagerne i mindre grupper. Bed dernæst deltagerne om at fortælle de ideer, de er kommet frem til under deres drøftelser.

En ung kvinde først i tyverne kom til biskoppen og bad om hjælp til at kunne betale et afdrag på sin bil, hvilket var forfaldent dagen efter. Hun tilhørte menigheden men havde aldrig været i kirke. Hun fortalte biskoppen, at hun og hendes mand var separeret, og at han havde efterladt hende gældsbyrden. Hvis det ikke blev betalt, ville bilen blive taget tilbage, og hun ville være uden transportmiddel til arbejde. Biskoppen spurgte hende, om nogen familiemedlemmer kunne hjælpe. Hun svarede, at kun hendes forældre boede i nærheden, og hun havde bedt dem om hjælp, men de havde afslået. Biskoppen ringede til hendes far, som sagde, at han havde hjulpet hende mange gange før, og det ikke var lykkedes den unge kvinde at lære de nødvendige lektier om økonomistyring, holde sig gældfri osv.

Spørg deltagerne: Hvad kunne man gøre for at yde effektiv velfærdshjælp til denne unge kvinde? (Svarene kunne være: Biskoppen bør udfylde formularen *Analyse af behov og hjælpeskilder* (se lektion 10 og 17 i dette hæfte) sammen med den unge kvinde for at afgøre hendes nøjagtige behov og lave en plan, så hun kan blive mere selvhjulpethed. Hjælpeforeningspræsidenten kunne besøge den unge kvinde og give hende mulighed for at udtrykke sine følelser og behov. Biskoppen kunne sørge for varer som fx mad, som ville muliggøre, at den unge kvinde kunne få frigjort kontanter til at betale sit afdrag på bilen. Biskoppen kunne kontakte hendes mands biskop og bede ham om at tale med ægtemanden om hans ansvar for at sørge for sin familie på passende vis. Biskoppen kunne tildele den unge kvinde arbejde for den hjælp, hun modtager. Biskoppen kunne kalde en velfærdsspecialist (se lektion 12 i dette hæfte), der kunne arbejde med den unge kvinde for at give hende hjælp til selvhjælp).

Bær vidnesbyrd om, at når der bliver taget hånd om de fattige og trængende på Herrens måde, bliver giverne og modtagerne velsignet.

9

KIRKENS VELFÆRDSVIRKSOMHEDER

Formål

At velfærdskomiteens medlemmer bedre forstår, hvordan Kirkens velfærdsvirksomheder kan hjælpe med at have omsorg for de fattige og trængende og hjælpe medlemmer med at blive mere selvhjulpne.

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse, og tal med gruppen om de velfærdsvirksomheder, der findes i deres område:

Velfærdsvirksomheder og samarbejdsaftaler om tjenester (hvor de findes) tilbyder ressourcer, som biskopper kan bruge for at hjælpe de fattige og trængende (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1, Stavspræsidentskaber og biskopråd*, 2006, s. 18-19).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. Der kan opnås flere gode gerninger gennem fælles indsats end gennem individuel indsats. Profeten Joseph Smith har sagt, at »de største timelige og åndelige velsignelser, der altid er et resultat af trofasthed og fælles anstrengelser, ledsager aldrig individuelle anstrengelser eller foretagender« (se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 217).

Spørg deltagerne: Hvorfor er det sandt, at flere velsignelser kommer af »fælles anstrengelser« frem for af »individuel anstrengelse«?

2. Lige siden Kirkens første dage har medlemmer forenet deres indsats for at drage omsorg for deres knap så heldige næste (se L&P 136:8).
3. Før den store depression i 1930'erne drev adskillige menigheder og stave uafhængigt

forrådshuse, arbejdsformidlinger og kornlagre. I 1936 begyndte det moderne velfærdsprogram at samordne denne indsats for at gøre velfærdsvirksomhedernes tjenester tilgængelige og hjælpe flere biskopper til at tage sig af de fattige.

4. Forskellige velfærdsvirksomheder yder nu mad, tøj, beskæftigelseshjælp, arbejdsoplæring, adoptionshjælp og diverse slags rådgivning.
5. Velfærdsvirksomhedernes formål er at:
 - hjælpe mennesker til at blive selvhjulpne.
 - levere varer og yde tjenester, som biskopper kan bruge som hjælp til de fattige.
 - give mennesker mulighed for at arbejde for den hjælp, de modtager.
 - give mennesker mulighed for at tjene andre.
 - sørge for produktionskapacitet og lagre i forbindelse med Kirkens beredskab.

Gennemgå med deltagerne funktioner i de velfærdsvirksomheder, der findes i jeres område ved brug af informationerne tilknyttet denne lektion (»Typer af velfærdsvirksomheder«).

Bed deltagerne om at fortælle om en oplevelse, hvor et medlem af deres menighed eller stav nød godt af velfærdsvirksomheders tjenester. (Husk dem på ikke at afsløre fortrolige oplysninger).

Problemanalyse

Forelæg følgende problemanalyse, som deltagerne kan drøfte. Hvis det er en stor gruppe, så inddel deltagerne i mindre grupper. Bed dernæst deltagerne om at fortælle de ideer, de er kommet frem til under deres drøftelser.

For flere år siden døde bror DeSilva og efterlod sig hustru og seks børn. De levede meget beskedent af hans indkomst. Søster DeSilva

har siden dengang arbejdet i en lille butik, der sælger hatte, punge, sandaler, smykker osv. til turister.

Ved forenede anstrengelser klarer familien sig lige akkurat igennem. Børnene går i laset men rent tøj. De har ikke råd til nogen adspredelse uden for hjemmet. De skiftes ofte til at tage de offentlige transportmidler til kirkemøder, fordi de ikke har råd til at tage af sted allesammen. Søster DeSilva sender de to yngste børn i skole, når hun har råd til undervisningsgebyret. Andre gange bor de hos en bedstemor.

Søster DeSilva arbejder hårdt, er sparsommelig og kommer trofast i Kirken. Hun er bekymret over, at hendes drenge er ved at blive modløse og bitre over deres stadige kamp for tilværelsen, eftersom de ikke ser noget håb for fremtiden.

De velfærdsvirksomheder, der findes i den by, hvor de bor, omfatter et forrådscenter (tørindpakning), Kirkens arbejdsformidling og en lille tøjgenbrugsbutik.

Spørg deltagerne: Hvad kunne man gøre for at yde effektiv velfærdshjælp til denne familie? Hvordan kunne Kirkens lokale velfærdsvirksomheder bruges

til at hjælpe denne familie? (Svarene kunne være: Denne biskop burde bruge formularen *Analyse af behov og hjælpekilder* for at hjælpe søster DeSilva med at lave en plan, der skal gøre hende mere selvhjulpne. Hjælpeforeningspræsidenten kunne besøge søster DeSilva og lade hende udtrykke sine følelser og behov. Biskoppen kunne drøfte søster DeSilvas behov ved et velfærdskomitemøde i menigheden, hvis det var passende. Søster DeSilva kunne få hjælp til at styrke sin butik. Biskoppen kunne henvise hende til arbejdsformidlingen, så hun kunne få hjælp til at udvikle sin butik og opnå andre butiksfærdigheder. Biskoppen kunne give midlertidig kortvarig hjælp fra fasteoffermidlerne og lade tøjgenbrugsbutikken forsyne dem med ethvert af familiens øjeblikkelige behov).

Opgave

Alt efter ønske kunne man arrangere et besøg for deltagerne rundt til de lokale velfærdsvirksomheder, så de kan blive bedre bekendt med de tjenester og produkter, der er til rådighed.

Bær vidnesbyrd om, at Kirkens velfærdsvirksomheder er en vigtig kilde til at hjælpe medlemmer med at blive selvhjulpne, tage sig af de fattige og trængende og opmuntre til at tjene andre.

Typer af velfærdsvirksomheder

Følgende oplysninger beskriver Kirkens forskellige velfærdsvirksomheder. Ikke alle virksomheder beskrevet her er tilgængelige i alle Kirkens områder. Yderligere oplysninger om velfærdsvirksomheder kan fås af den regionale velfærdsspecialist.

Arbejdsformidlinger

Arbejdsformidlinger hjælper medlemmer med deres beskæftigelsesbehov. De hjælper kirkeledere og beskæftigelsespecialister med at lære medlemmerne at planlægge karriere og opnå adgang til ressourcer, der fører til beskæftigelse, erhvervsoplæring eller hjælp til selvstændig virksomhed.

Biskoppernes forrådshuse

Biskoppernes forrådshuse uddeler varer til de fattige og trængende på biskoppens anmodning. Forrådshusene opbevarer kun godkendte varer. Nogle varer købes måske i store partier og genpakkes af forrådshuset. Forrådshuset sælger ikke varer. Hvor der ikke er adgang til et forrådshus, kan de nødvendige varer købes hos lokale handlende ved at anvende fasteoffermidler under biskoppens ledelse.

Forrådscentre

Forrådscentre oprettes for at hjælpe medlemmer med at pakke fødevarer til hjemmeforråd og anvendelse og for at undervise medlemmer i grundlæggende fødevareopbevaringsfærdigheder. Forrådscentre oprettes typisk i forbindelse med biskoppernes forrådshuse. Enkeltpersoner, familier og grupper kan anvende forrådscentre til at pakke grundlæggende varer såsom korn og bælgfrugter.

Tøjgenbrugsbutikker

Tøjgenbrugsbutikker uddeler tøj til de fattige og trængende gennem andres bidrag og tjeneste. Doneret tøj bliver ordnet af frivillige og bliver givet til de trængende efter biskoppens anmodning.

Konservesfabrikker og forarbejdningsvirksomheder (kun i USA og Canada)

Kirken opretter konservesfabrikker og andre faciliteter for at forarbejde velfærdsvarer til uddeling til de trængende gennem biskoppernes forrådshuse. I nogle konservesfabrikker kan familier bruge faciliteterne til at forarbejde, pakke og købe grundlæggende, livsnødvendige varer som fx kød, grøntsager og frugt til hjemmebrug.

Deseret Industries (kun i USA og Canada)

Deseret Industries er et ikke-kommercielt erhvervsrehabiliteringsforetagende og genbrugsforretning. Deseret Industries giver praktikanter mulighed for at arbejde og få oplæring med henblik på at finde fast ansættelse. Det forsyner også offentligheden med prisbillige kvalitetsvarer i et rent og sikkert salgsmiljø. For de trængende fås varerne uden beregning. Derudover giver Deseret Industries mennesker mulighed for at yde meningsfuld tjeneste ved at give af deres tid og varer.

SDH-familietjeneste (kun i USA, Canada, England, Japan, Australien og New Zealand)

SDH-familietjeneste er et privat, ikke-kommercielt selskab, der yder tjenester i forbindelse med adoption, ugifte forældre og rådgivning samt giver kirkemedlemmer henvisninger til specialister i overensstemmelse med evangeliets principper. SDH-familietjeneste yder også rådgivning til præstedømmeledere for at hjælpe dem med at vurdere enkeltpersoners og familiers sociale og følelsesmæssige behov i ledernes menigheder og stave.

10 HJÆLP ANDRE TIL AT BLIVE MERE SELVHJULPNE

Formål

At medlemmer af velfærdskomiteen samt velfærdsspecialister bedre er i stand til at hjælpe andre med at blive mere selvhjulpne.

Materialer til denne lektion

Analyse af behov og hjælpemidler (32290 110, findes i denne lektion) – et eksemplar til hver deltager

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»Når Kirkens medlemmer gør alt, hvad de kan, for at sørge sig selv, men stadig ikke kan dække deres grundlæggende behov, bør de først henvende sig til deres [udvidede] familie for at få hjælp. Hvis den ikke er tilstrækkelig, er Kirken rede til at hjælpe« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 256).

Skriftsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsted, og drøft, hvordan selvhjulpnehed bringer glæde:

»Enhver skal vurdere sin handling og vil så kun have grund til stolthed i forhold til sig selv og ikke i forhold til andre; for enhver skal bære sin egen byrde« (Gal 6:4-5).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. Medlemmer har det overordnede ansvar for deres egen åndelige, materielle og sociale trivsel. Præsident Spencer W. Kimball har sagt:

»Ingen sand sidste dages hellig, som fysisk og følelsesmæssigt er i stand til at klare sig selv, vil frivilligt overlade byrden af sin egen eller familiens trivsel til nogen anden. De vil, så længe de kan, forsørge sig selv og deres familie åndeligt og timeligt, under Herrens inspiration og ved hjælp af eget arbejde« (se *Den danske Stjerne*, dec. 1984, s. 6-7).

2. Når vi hjælper trængende medlemmer, bør vi ikke fjerne det ansvar, de har, for at løse deres egne problemer. Ældste Marvin J. Ashton gav dette råd til dem, der hjælper andre: »Den, som virkelig forstår og udøver medfølelse, løser ikke et andet menneskes problemer, argumenterer ikke eller kommer med beretninger om ting, der er værre, eller kommer med beskyldninger eller fratager nogen sin handlefrihed. En sådan person vil blot hjælpe den pågældende til at opbygge sin selvtilid og selvagtelse, således at vedkommende kan finde sine egne løsninger« (*Den danske Stjerne*, apr. 1982, s. 166).
3. Ældste Dallin H. Oaks har sagt: »Den personlige udvikling, der kræves i evangeliets plan, sker kun i en kultur med personlig indsats og personligt ansvar. Den kan ikke finde sted i en kultur af afhængighed. Uanset, hvad der får os til at være afhængige af andre i forbindelse med beslutninger eller ressourcer, som vi kunne skaffe selv, så svækker det os åndeligt og hæmmer vores udvikling mod det, som evangeliets plan har til hensigt, at vi er« (*Liahona*, nov. 2003, s. 40).
4. »Målet i Kirken er at give mennesker hjælp til selvhjælp. Arbejde skal igen sættes i højsædet som det ledende princip i Kirkens medlemmers tilværelse« (i Conference Report, okt. 1936, s. 3).

5. Biskoppen eller stavspræsidenten kan kalde mange forskellige slags specialister til menighedens eller stavens velfærdskomite, som kan hjælpe medlemmer til at blive selvhjulpne (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, s. 259-260*).

Spørg deltagerne, hvordan de selv, menighedens eller stavens velfærdsspecialister har hjulpet medlemmer med at blive selvhjulpne. (Husk dem på ikke at afsløre fortrolige oplysninger).

6. Biskoppen kan anvende formularen *Analyse af behov og hjælpemidler* (findes i denne lektion) for at hjælpe de trængende medlemmer til at begynde med at lægge planer, der fører til selvhjulpne. Uddel kopier af formularen og gennemgå og forklar den kort med gruppen.
7. Selvhjulpne er en proces, der indebærer følgende trin:
- få afklaring på nuværende omstændigheder.
 - vælg et mål.
 - lav en plan for at opnå det.
 - find mulige ressourcer.
 - følg planen.

Når nogen ikke er selvhjulpne, er det vigtigt at hjælpe dem med at afgøre deres nuværende omstændigheder og de eksisterende årsager, før de sætter et mål, ellers sætter de måske ikke det bedst egnede mål.

Spørg deltagerne: Hvordan kan ledere hjælpe trængende medlemmer med at lave planer for selvhjulpne? Hvordan kan de hjælpe medlemmer med at gennemføre deres planer?

Problemanalyse

Uddel eksemplarer af formularen *Analyse af behov og hjælpemidler*, og læs følgende problemanalyse:

Du er velfærdsspecialist i menigheden. Biskoppen har bedt dig om at hjælpe et medlem i menigheden, som kom til ham med et behov. Du skal hjælpe hende med at blive mere selvhjulpne.

Hun er enlig, først i 40'erne og har ingen børn. Hun har en læreruddannelse. Imidlertid har hun ikke været ansat på fuldtid i mange år på grund af vedvarende helbredsproblemer. Hun har astma, og det deraf følgende manglende aktive liv har bragt hende i en dårlig helbreds-tilstand. Hun modtager nu invalidepension fra det offentlige, men den er ikke nok til at leve af. Hun har bedt biskoppen om at give yderligere økonomisk støtte. Når du spørger hende, hvad hendes planer for fremtiden er, siger hun, at hun allerede gør alt, hvad hun kan.

Bed deltagerne om at bruge formularen *Analyse af behov og hjælpemidler* for at hjælpe denne person med at lægge planer, der vil føre til selvhjulpne. Bed dem derpå drøfte, hvordan de ville gribe opgaven an med at hjælpe denne person til at blive selvhjulpne. (Husk dem om nødvendigt på de trin i processen til selvhjulpne, der er nævnt tidligere). Hvis det er en stor gruppe, så inddel deltagerne i mindre grupper. Bed dernæst deltagerne om at fortælle de ideer, de er kommet frem til under deres drøftelser.

Opgave

Bed deltagerne om at inddele sig i grupper på to eller flere og drøfte, hvordan de kan hjælpe andre til at blive selvhjulpne. Anspor dem til at notere sig, hvad de vil prøve at gøre som følge af denne lektion.

Bær vidnesbyrd om de velsignelser, der følger, når personer efterlever principperne for selvhjulpne.

Medlemmets navn

Adresse

Telefon

Menighed

Stav

Hvor ansat

Stilling

Telefon

Navn og alder for afhængige familiemedlemmer

Instruktioner

Biskoppen hjælper den enkelte med umiddelbare behov samtidig med, at menighedens velfærdskomité – herunder ledere i præstedømmekvor um og Hjælpeforeningen – bidrager med en plan, der fører til uafhængighed.

1. Fastslå behov hos den enkelte og familien.
2. Identificér ressourcer hos den enkelte, familien, Kirkensamt andre ressourcer.
3. Hjælp medlemmet med at udarbejde en plan for at blive uafhængig.
4. Tildel arbejdsopgaver, så modtageren kan arbejde i det omfang, han eller hun evner.

Umiddelbare behov

Fastslå sammen med medlemmet dennes umiddelbare behov. Behovene skal skrives herunder og kan omfatte mad, tøj og husly; penge til lægeregninger eller vand, varme m.m.; eller andre behov.

Ressourcer til at dække umiddelbare behov

Ressourcer fra den enkelte, familien, menighedens velfærdskomité, andre kirkeressourcer samt samfundet.

1. Personlige ressourcer

2. Familiemedlemmer, og hvordan de kan hjælpe (forældre, børn, søskende, andre)

3. Andre ressourcer, og hvordan de kan hjælpe

Behov for at blive uafhængig

Fastså sammen med medlemmet, hvad der er behov for for at blive uafhængig. Behov skal skrives herunder og kan omfatte husly, arbejde, efteruddannelse, uddannelse osv.

Plan for at dække behov for at blive uafhængig

Udarbejd sammen med medlemmet en plan for at blive uafhængig, som omfatter, hvordan man får de nødvendige ressourcer samt tidsfrister.

Arbejde eller udførelse af tjeneste Noter herunder opgaver, som familiemedlemmer har accepteret for at arbejde i det omfang, de kan, for modtagne varer eller tjenesteydelser.

Underskrifter

Medlemmets underskrift

Dato

Biskoppens underskrift

Dato

Bemærk: Betegnelserne *biskop* og *menighed* på denne formular henviser også til grenspræsident og gren.

32290 110

11 STYRK VELFÆRDSKOMITEERNE

Formål

At medlemmer af velfærdskomiteen forpligter sig til at styrke deres velfærdskomite i arbejdet med at hjælpe medlemmer og familier til at blive selvhjulpne og til at have omsorg for de fattige og trængende.

Materialer til denne lektion

Velfærdsvideoen (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God* (54645)

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende sammendrag:

Stavens velfærdskomite mødes for at modtage instruktion, rapportere og koordinere stavens velfærdssager. Menighedens velfærdskomite mødes for at modtage instruktion og planlægge, hvordan man kan forebygge og dække behov for velfærd i menigheden (se Kirkens *instruktionshåndbog, Bog 1: Stavspræsidentskaber og biskopråd*, 2006, s. 72, 75).

Skriftsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsted og drøft, hvordan det kan anvendes i velfærdskomiteernes arbejde:

»Og kirken mødtes ofte ... for at tale, den ene med den anden, om deres sjæls velfærd ... Og deres møder blev ledt af kirken efter Åndens tilskyndelser« (Moroni 6:5, 9).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. Ledere på hvert niveau i Kirkens administration nærer de helliges åndelige og timelige trivsel i følgende komiteer og råd:
 - Kirkens velfærdskomite
 - Den ledende velfærdskomite
 - Områderåd
 - Det koordinerende råd
 - Den regionale velfærdskomite
 - Stavens velfærdskomite
 - Biskoppernes velfærdsråd i staven
 - Menighedens velfærdskomite
 - Familieråd
2. Selv om de specifikke ansvar for disse komiteer varierer, har de alle grundlæggende de samme formål:
 - at afgøre velfærdsbehov, deriblandt behov for selvhjulpnehed
 - at instruere ledere og medlemmer om velfærdsansvar
 - at koordinere indsatsen om at hjælpe de trængende
 - at forvalte midler
 - at planlægge velfærdsbegivenheder og -aktiviteter
 - at forberede sig til kritiske situationer
 - at vurdere virkningen af velfærdsbegivenheder, -aktiviteter og -arbejde
3. Velfærdskomiteer er hovedkilden til undervisning og inspiration. Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Jeg er taknemlig for, at mine rødder for velfærd stikker dybt i Pioneerstaven og Pioneervelfærdsområdet, hvor vor

tids store personligheder ... underviste, vidnede og inspirerede. Der er for tiden et presserende behov for, at medlemmer af regional- og områderåd påtager sig deres fulde ansvar og bliver undervist og inspireret på samme måde« (i Mike Cannon og Frank Richardson, »Roots of Modern Church Welfare System Tap into Early Stakes«, *Church News*, 26. maj, 1990, s. 8).

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard: »Menighedens velfærdskomite består af alle medlemmer i præstedømmets udøvende komite samt hjælpeforeningspræsidentskabet ... Mens biskoppen alene er ansvarlig for fordelingen af velfærdsmidler, spiller komiteen en betydende rolle i omsorgen for de fattige og trængende ved at planlægge og koordinere, hvordan menighedens andre ressourcer anvendes, deriblandt medlemmernes tid, talenter, færdigheder, materialer og medfølelse tjeneste ... Komite-medlemmer bør bistå biskoppen i at uddele velfærdshjælp og sikre sig, at familier forstår og er i stand til at anvende velfærdsprincipper, og de hjælper med at finde løsninger på langsigtede velfærdsbehov« (*Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family*, 1997, s. 101).

Bed deltagerne om at fortælle noget, som de har lært ved et nyligt afholdt velfærdskomitemøde.

4. En velfærdskomite fungerer godt, hvis –
- den er fuldt organiseret.
 - dens medlemmer forstår velfærdsprincipper.
 - den mødes regelmæssigt.
 - den tager sig af virkelige behov.
 - den giver opgaver og følger op på dem.
 - den inddrager ledere i præstedømmet og Hjælpeforeningen.

Videopræsentation

Vis 1. del af »Omsorg for de fattige og trængende« (56257 110) eller »Velfærdsvideoen« (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God*), hvis de er tilgængelige. Bed deltagerne om at vurdere, hvor godt komiteen fungerer (baseret på ovenstående liste).

Problemanalyse

Spørg deltagerne: Hvordan kan velfærdskomiteernes præsiderende ledere vurdere komiteernes effektivitet? Hvilke skridt kan de tage for at styrke komiteen?

Læs følgende problemanalyse:

Velfærdskomiteen i Ojo Caliente Stav er oprettet men mødes kun af og til. Når de mødes, plejer medlemmer af stavspræsidentskabet at give instruktioner, mens de andre bare sidder og lytter. Alle drøftelser drejer sig for det meste om at samordne kommende begivenheder og aktiviteter. Stavens hjælpeforeningspræsidentskab og formanden for biskoppernes velfærdsråd i staven føler, at deres ideer sjældent bliver hørt.

Spørg deltagerne: Hvad kan den præsiderende leder eller andre gøre for at styrke denne komite? (Brug om nødvendigt underpunkterne i punkt 4 under *Hovedpunkter* ovenfor til at lede samtalen med).

Opgave

Bed deltagerne om at tænke på, hvordan de kan styrke deres egen velfærdskomite. Tilskynd dem til at lave specifikke planer til at forbedre deres komite.

Bær vidnesbyrd om guddommeligheden af det arbejde, som de er kaldet til som medlemmer af velfærdskomiteen.

12 BRUG VELFÆRDSSPECIALISTER

Formål

At medlemmer af velfærdskomiteer bedre forstår, hvordan velfærdsspecialister kan hjælpe medlemmer med at blive selvhjulpne.

(Bemærk: Mind deltagerne om ikke at afsløre fortrolige oplysninger, når de drøfter dette emne).

Materialer til denne lektion

Velfærdsvideoen (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God* (54645)

Citat fra *Kirkens instruktionshåndbog*

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»Stavspræsidentskabet [eller biskoprådet] kan kalde velfærdsspecialister til at bistå stavens [eller menighedens] velfærdskomite efter behov. Disse specialister bør være medlemmer af staven [eller menigheden], som kan hjælpe andre medlemmer med fx at finde arbejde, at forbedre deres ernæring og hygiejniske forhold, at opbevare mad, at få sundhedspleje, at forbedre boglige færdigheder, at styre deres økonomi og at hjælpe dem med få dækket andre behov for velfærd« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 259; se også s. 260).

Bed deltagerne om at fortælle om eksempler, hvor de har set menighedens eller stavens velfærdsspecialister udfylde disse ansvar med succes.

Skriftsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsted og drøft, hvordan det kan anvendes til velfærdsbehov i menigheden eller staven:

»Og hvis nogen iblandt jer er stærk i Ånden, så lad ham tage den med sig, som er svag, så han kan blive opbygget i al sagtmodighed, så han også må blive stærk« (L&P 84:106).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. »Herrens forrådshus omfatter trofaste kirke-medlemmers tid, talenter, færdigheder, medfølelse, indviede materialer og økonomiske midler. Disse midler står til biskoppens rådighed, så han kan hjælpe mennesker i nød« (Thomas S. Monson, »Ledende principper for familiens og det personlige velfærd«, *Stjernen*, feb. 1987, s. 7). Velfærdsspecialister bruger deres talenter og færdigheder til at hjælpe andre med at løse deres velfærdsudfordringer og blive selvhjulpne.
- Spørg deltagerne: Hvilke talenter eller færdigheder bør en velfærdsspecialist have?
2. Hvis menighedens velfærdskomite ikke kan finde personer i menigheden med de nødvendige færdigheder til at tjene som velfærdsspecialister, kan de bede om hjælp fra stavens velfærdsspecialister.
 3. Velfærdsspecialister bør blive bekendt med principperne og fremgangsmåden til at hjælpe andre med at planlægge hen mod og opnå selvhjulpnehed (se lektion 10, »Hjælp andre med at blive mere selvhjulpne«, og lektion 17, »Anvend formularen *Analyse af behov og hjælpekilder*«).

4. Velfærdsspecialister kan hjælpe trængende medlemmer med at få adgang til de ressourcer, der findes i samfundet og, gennem biskoppen, til den service samt varer, de kan få fra Kirkens velfærdsvirksomheder.
5. Eftersom de fleste stave og menigheder har medlemmer, der har brug for hjælp til at finde jobs eller øge deres beskæftigelsesmuligheder, bør de hver især have en beskæftigelsespecialist i staven eller menigheden. Mange beskæftigelsespecialister har også ekspertise til at hjælpe med andre slags behov.

Bed deltagerne fortælle om eksempler på, hvordan beskæftigelsespecialister har hjulpet medlemmer i deres menighed eller stav, der enten var arbejdsløse eller overkvalificerede og ansat til lavere løn.

Videopræsentation

Vis videoafsnittet om barmhjertighedstjeneste fra »Applying Welfare Principles in Our Lives« (Anvendelse af velfærdsprincipper i vores tilværelse, der er en del af Velfærdsvideoen (56555 110) eller dvd'en *In the Service of Your God*), hvis den er tilgængelig. Spørg deltagerne: Hvilke skridt tog naboerne for at hjælpe den trængende familie? Fremhæv, at velfærdsspecialister i bund og grund kan tage de samme skridt for at hjælpe menighedens eller stavens trængende medlemmer.

Problemanalyser

Læs nedenstående liste over mulige behov og bed deltagerne om at tænke på en person eller et par i deres menighed eller stav, som kunne kaldes som velfærdsspecialist til at hjælpe i hver enkelt situation:

- En familie mister måske snart deres hjem ved en tvangsauktion, fordi de er bagud med terminerne.
- En mand med hustru og fire døtre har mistet sit job.
- En enke først i 60'erne arbejder på fuld tid men tjener ikke nok til at kunne betale sin receptmedicin.

- En enlig mor kan ikke arbejde, fordi hun ikke har nogen til at passe sine børn, mens hun er på arbejde.
- En far ønsker at øge sin indkomst men har ingen uddannelse og læser ikke særlig godt.
- En piges personlige hygiejne er så dårlig, at andre børn undgår hende.

Spørg deltagerne:

Hvordan kan I bruge velfærdsspecialister til at hjælpe de trængende medlemmer i disse tilfælde med at blive mere selvhjulpne? Hvilken vejledning ville I give velfærdsspecialister i disse situationer? (Anvend oplysningerne i lektion 10: »Hjælp andre til at blive mere selvhjulpne«, som hjælp til at lede denne samtale).

Hvordan kan menighedens eller stavens velfærdskomite bistå specialistens indsats? (Svarene kunne være: At hjælpe med at finde andre mennesker og ressourcer i menigheden eller staven, der kan hjælpe samt koordinere hjemme- og besøglærernes indsats med disse specialister, at undervise ved søndags- og andre kirkemøder i de lærdomme, principper og færdigheder, der har med velfærd og selvhjulpnehed at gøre).

Hvem skal specialisterne rapportere til? (Biskoppen og stavspræsidenten, og hvis det er passende, menighedens eller stavens velfærdskomite).

Opgave

Tilskynd deltagerne til at lægge planer ved deres næste velfærdskomitemøde om at kalde og effektivt anvende velfærdsspecialister til at hjælpe dem, der har behov.

Bær vidnesbyrd om værdien af hjælp fra velfærdsspecialister, der tager sig af de fattige og trængende og hjælper andre med at blive selvhjulpne.

13 DET ARONSKE PRÆSTEDØMME I VELFÆRDSØJEMED

Formål

At velfærdskomiteens medlemmer bedre forstår, hvordan bærere af Det Aronske Præstedømme kan bistå med omsorg for de fattige og trængende.

Citat fra *Kirkens instruktionshåndbog*

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»[En diakon] hjælper biskoppen med at »forvalte alt det timelige« (L&P 107:68). Dette kan omfatte at indsamle fasteofre, drage omsorg for de fattige og nødlidende samt passe på kirkebygningen og grunden. Han tjener også som budbringer for biskoppen ved kirkemøder« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999 s. 175-176).

Spørg deltagerne: Hvordan hjælper lærere og præster også biskoppen med at forvalte i timelige ting?

Skriftsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsted og drøft, hvordan dette ansvar, som bærere af Det Aronske Præstedømme har, gør det muligt for dem at blive inddraget i velfærd:

»... besøge hvert medlems hjem, idet han formaner dem til at bede lydeligt og i løndom og at varetage alle familiemæssige pligter« (L&P 20:51).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne til at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. Biskoppen præsiderer over Det Aronske Præstedømme (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 176).

2. Det Aronske Præstedømme giver de unge mænd mulighed for at lære og praktisere alle grundlæggende velfærdsprincipper, deriblandt arbejde, tjeneste, offer, selvhjulpenhed, at hjælpe med at sørge for de trængende samt deltage i fasten.
3. Bærere af Det Aronske præstedømme spiller en afgørende rolle ved at sikre, at alle menighedens medlemmer får mulighed for at yde fasteofre (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 186).
4. Gennem individuelle, kvorums- og fælles tjenesteaktiviteter med Unge Piger, lærer bærere af Det Aronske Præstedømme glæden ved at tjene og udføre deres pligt med at hjælpe de trængende. Ældste Robert L. Backman har sagt: »Sørg for at give vore unge mænd mulighed for at øge deres sjæls åndelighed gennem tjeneste. Alt for ofte underholder vi kun og efterlader vore unge mænd i rollen som tilskuere. De vil vokse i det omfang, de involveres, og de vil udvikle kærlighed til deres næste og samtidig glemme deres egne svagheder og mangler, når de tjener. Jo tidligere vore unge mænd opnår erfaringer med meningsfyldte tjenesteydelser, jo tidligere vil de forstå deres præstedømmeansvar og deres egen evne til i sandhed at være deres brors vogter« (se *Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 70).

Spørg deltagerne: Hvad betyder det for unge mænd at »øge deres sjæls åndelighed gennem tjeneste«? Hvordan forbereder tjeneste i menighedens velfærdsarbejde bærere af Det Aronske Præstedømme på deres fremtidige ansvar? Bær dit vidnesbyrd om værdien af tjeneste i de unges tilværelse.

Måder at inddrage bærere af Det Aronske Præstedømme på

Læs eller fortæl historien, der står sidst i denne lektion. Spørg deltagerne: Hvilket indtryk gjorde rejsen til Welfare Square på disse bærere af Det Aronske Præstedømme i forbindelse med udfyldelsen af deres velfærdsansvar? Hvilke andre aktiviteter kunne gøre et lignende indtryk på bærere af Det Aronske Præstedømme?

Drøft følgende liste over måder, hvorpå bærere af Det Aronske Præstedømme kan inddrages i velfærdsaktiviteter. Bed deltagerne om at notere sig, hvilke tiltag der passer til deres forhold, hvilke tiltag de konsekvent anvender i deres stav eller menighed, og hvilke de kunne begynde at anvende for at forstærke oplevelsen og evnerne hos bærerne af Det Aronske Præstedømme. (De første fire punkter findes i *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2*, s. 186).

- Giv bærere af Det Aronske Præstedømme – især diakoner – til opgave at henvende sig til medlemmer hver måned for at give dem mulighed for at yde fasteofre.
- Hvis medlemmerne ikke er hjemme, når bærere af Det Aronske Præstedømme aflægger besøg, så bed dem om at foretage et opfølgningsbesøg.
- Hvis nogle medlemmer ikke bidrager, så instruer præstedømmebærerne i at fortsætte med at give dem mulighed for at gøre det.

- Hvis afstande eller andre forhold gør det nødvendigt, kan bærere af Det Melkisedekske Præstedømme hjælpe Det Aronske Præstedømme med at indsamle offerydelser.
- Udpeg præster og lærere til at være hjemmelærerkammerat med bærere af Det Melkisedekske Præstedømme, når de skal besøge folk i deres hjem, hvor de kan hjælpe med timelige udfordringer.
- Anspor unge mænd til at opnå Pligt mod Gud-belønningen, som indeholder krav, der fokuserer på timelige færdigheder såsom at lægge et budget, forberede et CV, udarbejde en uddannelsesplan, bistå medlemmer med særlige behov og yde tjeneste.
- Inddrag jævnlige bærere af Det Aronske Præstedømme til at vedligeholde kirkebygningen, hjælpe ældre eller handicappede medlemmer med hus- eller havearbejde samt andre aktiviteter, der lærer dem glæden ved arbejde.

Spørg deltagerne, hvad de ellers gør for at hjælpe bærere af Det Aronske Præstedømme med at anvende velfærdsprincipper i deres liv og yde effektiv tjeneste til de trængende.

Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at inddrage bærere af Det Aronske Præstedømme i Herrens værk med at have omsorg for de fattige og trængende.

En beretning om en tjeneste ydet af Det Aronske Præstedømme

Drenge, diakoner, indsamler den første søndag i hver måned om morgenen, fasteoffer ved at besøge alle medlemmer i deres hjem. Jeg husker en morgen, da drengene i den menighed, som jeg præsiderede over, havde samlet sig ... mildt kværunderende over at skulle udføre deres opgave. Der blev ikke svaret igen med et eneste kritisk ord, men ugen efter tog vi drengene med på en guidet tur til Welfare Square (Kirkens »velfærdstorv« med butikker, arbejdsformidling, småvirksomheder osv.). Her så de med egne øjne en lam person passe omstillingsbordet, en gammel mand fylde lagerhylde op, kvinder ordne tøj, der skulle distribueres – og endog en blind klæbe etiketter på dåser. Her var tale om mennesker, der tjente til livets ophold ved at yde deres arbejdsindsats. Disse drenge blev ganske stille, da de blev vidne til, hvordan deres indsats med at indsamle det hellige fasteoffer hver måned, hjalp de trængende og gav arbejde til dem, der ellers ville gå ledige.

Fra den velsignede dag var der aldrig mere brug for at opmuntre vore diakoner. Hver fastesøndag om morgenen var de der ... klædt i deres bedste søndagstøj, ivrige efter at udføre deres pligt som bærere af Det Aronske Præstedømme. De nøjedes ikke længere med at udlevere og indsamle fasteofferkuverter. De hjalp med til at skaffe mad til de sultne og husly for de hjemløse – altsammen på Herrens måde. De smilede mere, deres gang var mere ivrig og selve deres sjæl mere ydmyg. Måske marcherede de nu til takten af en anden trommeslager, måske forstod de nu bedre de klassiske ord: »Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig« (Matt 25:40.) (Thomas S. Monson, *Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 10-11).

14 VÆR FORBEREDT PÅ KATASTOFESITUATIONER

Formål

At medlemmer af stavens og menighedens velfærdskomiteer bedre er i stand til at forberede sig og reagere på katastrofesituationer.

Materialer til denne lektion

Eksemplarer af et eksempel på *Menighedens nødplan* eller et eksempel på *Stavens nødplan* (findes i denne lektion) til hver deltager

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»Stavens velfærdskomite udarbejder, under ledelse af stavspræsidenten, stavens katastrofeplan.

Denne plan bør koordineres med lignende planer i velfærdsregionen og lokalsamfundet. I en katastrofesituation modtager stavspræsidentskabet rapporter fra biskopperne om, hvilken forfatning Kirkens medlemmer og ejendom befinder sig i. Stavspræsidentskabet rapporterer så til områdepræsidentskabet. Kirkens ledere bør stille Kirkens lokale ressourcer til rådighed for lokale myndigheder i en katastrofesituation. De bør også efter behov handle selvstændigt for at hjælpe Kirkens medlemmer« (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1: Stavspræsidentskaber og biskopråd*, 2006, s. 9-10).

Skriftsted

Mind deltagerne om, hvad Herren har lovet:
»Hvis I er beredte, skal I ikke frygte« (L&P 38:30).
Drøft, hvordan det bringer fred at være beredt.

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. Omfattende og alvorlige katastrofesituationer omfatter katastrofer forårsaget af naturen, krig, uroligheder og økonomiske sammenbrud.
2. Præsident Hinckley har, ligesom mange profe-ter før ham, advaret om mulige katastrofer og har rådet medlemmer til at forberede sig: »Der er varsel om uvejrløse tider, som vi gør klogest i at give agt på ... Ingen ved, hvornår der opstår en katastrofesituation ... Sæt jeres hus i orden. Hvis I har betalt jeres gæld, hvis I har lagt noget til side, om det så blot er lidt, skulle uvejret da brøle omkring jer, vil I have et ly til jeres hustru og børn og fred i jeres hjerte. Det er alt, hvad jeg vil sige om dette, men jeg vil gerne understrege det så kraftigt, som det overhovedet er muligt for mig« (Gordon B. Hinckley, *Liahona*, jan.1999, s. 65-66).

Spørg deltagerne: Hvad vil det sige at »sæt[te] jeres hus i orden«? Hvordan er medlemmer i din menighed eller stav blevet velsignet af at følge profetens råd?

3. Hver velfærdskomite i staven og i menighederne har ansvaret for at planlægge, hvordan de vil reagere på de mest sandsynlige kritiske situationer eller katastrofer, som de kunne komme til at stå overfor (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 315-316, 318).

Spørg deltagerne: Hvilke katastrofesituationer er mest sandsynlige i jeres område?

4. Stavs- og menighedsledere har ansvaret for at undervise og tilskynde medlemmer til at forberede sig på katastrofesituationer.
5. Hvis katastrofesituationer berører mere end én stav, udpeger områdepræsidentskabet en stavspræsident (normalt formanden for den regionale velfærdskomite), der skal koordinere de påkrævede tiltag.

6. Kirken samarbejder med myndighederne i både planlægning og hjælp, når katastrofen sker.

Bed deltagerne om at drøfte, hvordan deres menighed eller stav kan koordinere nødhjælpsindsats med deres lokalsamfund.

Nødhjælpsindsats i Choluteca i Honduras

Læs følgende beretning:

»Da orkanen Mitch ramte tirsdag den 27. oktober 1998, holdt biskop José Delios Lagos og hans hustru ... deres 10 børn indenfor, men var ikke bekymrede ... »Om onsdagen regnede det kraftigere, og floden steg til højder, vi ikke før havde set,« sagde biskop Lagos.

Da ... floden begyndte at stige ... ringede biskop Lagos til stavspræsidenten for at bede om tilladelse til at benytte kirkebygningen som tilflugtssted ... Han tog sin familie og medlemmer i nærheden med over til kirkebygningen. I styrtende regn og midt om natten løb biskop Lagos dernæst hjem til resten af medlemmerne og reddede dem hen til kirkebygningen ...

»Kl. 1 om natten var der fyldt i kirkebygningen, det var en forfærdelig oplevelse. Vi var 220 mennesker derinde.«

Regnen fortsatte i yderligere to dage, og mennesker ventede og havde kun lidt at spise ... De

glemte deres sædvanlige bekymringer og tænkte kun på overlevelse.

Da stormen var løjet af, fandt de ud af, at hele nabolaget var blevet skyllet væk. Hvor der få dage tidligere stod huse, var der nu en muddermark ... Omkring 1200 mennesker blev dræbt i det område« (»Each Person Felt Closer to God«, *Church News*, 21. nov. 1998, s. 10).

Drøft, hvordan de lokale ledes tiltag i denne situation hjalp med at redde og velsigne liv. Spørg deltagerne, hvad lokale ledere ellers kunne have gjort for at forberede sig på eller handle i denne katastrofesituation (anvend et eksempel på *Menighedens nødplan*, der findes sidst i denne lektion, til at styre samtalen).

Opgave

Giv deltagerne en kopi af et eksempel på enten *Menighedens nødplan* eller *Stavens nødplan*, der findes sidst i denne lektion. Bed deltagerne om at bruge eksemplet på at lave eller opdatere deres egen plan. Anspor biskopper og stavspræsidenter til ved deres næste velfærdskomitemøde at uddelegere opgaver for at sikre, at disse planer bliver gennemført i tilfælde af en katastrofesituation. Mind dem om at planlægge, hvordan de kan undervise medlemmerne i at forberede sig på katastrofesituationer.

Menighedens nødplan

EKSEMPEL

Menighedsledere kan bruge dette eksempel til udarbejdelse eller opdatering af menighedens nødplan. Dette eksempel er baseret på instruktioner i *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1, Stavspræsidentskaber og biskopråd*, 2006, s. 20. Hele planen bør udføres via biskoprådet og menighedens velfærdskomite eller andre eksisterende menighedsorganisationer. Hjemmelærerne bør også bistå heri.

1. Vær forberedt på katastrofesituationer

Katastrofesituationer, der med størst sandsynlighed kan forekomme i menigheden

- _____
- _____
- _____

Hvordan man ansporer medlemmer til at forberede sig på katastrofesituationer

- Nadvermødetaler
- Præstedømmekvorums- og Hjælpeforeningsmøder
- Budskaber til hjemme- og besøgsundervisning
- Møder og aktiviteter for Unge Mænd og Unge Piger
- Fylde mad på dåser (hvis det kan lade sig gøre lokalt)
- _____
- _____
- _____

(Menighedsledere bør afgøre, hvordan de ønsker at undervise i at berede sig på katastrofesituationer og årligt rapportere til menighedens højrådsmedlem med ansvar for dette).

Vedlagte lister

- Liste og kort over menigheden
- Medlemmer, der er udpeget til at hjælpe dem med særlige behov
- Medlemmer med særlige færdigheder eller udstyr
- _____
- _____
- _____

Kommunikationsplan

- Menighedsassistenten er sammen med menighedssekretæren som reserve udpeget til at koordinere kommunikationen.
- Hvis telefonerne ikke virker, benyttes medlemmer af ældsternes kvorum som »budbringere« inden for menigheden.
- Kvorumsmedlemmerne bliver på tidspunktet for katastrofesituationen bedt om at bringe budskaber til stavspræsidentskabet eller stavens specialist i kommunikation.

- _____

- _____

- _____

(Hver menighed bør selv afgøre sine kommunikationsmetoder i katastrofesituationer).

2. Handling ved katastrofesituationer

Menighedens velfærdskomites ansvarsområder

Efter at have sikret sig, at der er sørget for familierne, bør menighedens velfærdskomite indkaldes for at:

- gennemgå alle instruktioner eller råd fra myndighederne og stavspræsidentskabet.

- beslutte et indledende handlingsforløb.
- bekræfte overordnede ansvar og sikre sig, at biskoppen samt andre efter hans anvisning er til rådighed for at betjene folk, og at andre, som er udpeget til det, koncentrerer sig om de fysiske foranstaltninger, der er brug for på det tidspunkt.
- foretage en indledende vurdering af medlemmers og andres tilstand.
- angive tidspunktet og metoden for opfølgende kommunikation.

Hvis man ikke kan få fat i biskoppen, når der opstår en katastrofesituation, styrer hans rådgivere situationen. (Biskoppen bør afgøre, hvem der skal styre situationen i tilfælde af, at man ikke kan få fat i nogen fra biskoprådet).

Prioritering af handlinger i en katastrofesituation

1. Hjælpe dem, der er sårede eller i fare.
2. Rapportere til stavspræsidentskabet.
3. Gøre rede for alle menighedens medlemmer.
4. Arrangere midlertidigt ly og anden tjeneste efter behov.
5. Gennemgå skader på huse og lejligheder og afgøre, hvordan naboer kan hjælpe hinanden.

Selektiv tjeneste

Menigheden kan yde udvalgt tjeneste for at hjælpe medlemmer, deriblandt:

- førstehjælp.
- tilberedning af mad
- midlertidigt husly.
- adspredelse.
- hygiejne.

(Biskoppen bør afgøre den passende ydelse af selektiv tjeneste, enten i selve situationen eller på forhånd).

Stavens nødplan

EKSEMPEL

Stavsledere kan bruge dette eksempel til udarbejdelse eller opdatering af stavens nødplan. Dette eksempel er baseret på instruktioner i *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1, Stavspræsidentskaber og biskopråd*, 2006, s. 9-10. Hele planen bør udføres via stavspræsidentskabet og stavens velfærdskomite eller andre eksisterende stavsorganisationer.

1. Vær forberedt på katastrofesituationer

Katastrofesituationer, der med størst sandsynlighed kan forekomme i staven

- _____
- _____
- _____

Hvordan man ansporer medlemmer til at forberede sig på katastrofesituationer

- Nadvermødetaler under ledelse af biskoppen
- Stavskonferencer
- Præstedømme- og hjælpeforeningsmøder
- Budskaber til hjemme- og besøgsundervisning
- Møder og aktiviteter for Unge Mænd og Unge Piger
- Fylde mad på dåser (hvis det kan lade sig gøre lokalt)
- _____
- _____
- _____

(Hver stav bør fremlægge forslag til menighederne for at opmuntre medlemmer til at forberede sig på katastrofesituationer).

Menighedsledere bør årligt gennemgå, opdatere og rapportere følgende til menighedens højrådsmedlem med ansvar for dette:

- nøjagtigheden af menighedens lister og kort
- medlemmer, der er udpeget til at hjælpe dem med særlige behov

- medlemmer med særlige færdigheder eller udstyr
- kommunikationsmåder der skal anvendes, hvis telefonen ikke virker
- _____
- _____
- _____

Stavens velfærdskomite bør årligt gennemgå følgende:

- menighedens planer (baseret på rapporter fra højrådsmedlemmer).
- kommunikationsmåder med menighederne og formanden for den regionale velfærdskomite, hvis telefonen ikke virker
- ressourcer i staven til at forebygge og lette følelsesmæssige traumer
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

(Hver stav bør selv afgøre sine kommunikationsmetoder i katastrofesituationer).

2. Handling ved katastrofesituationer

Stavens velfærdskomites ansvarsområder

Efter at have sikret sig, at der er sørget for familierne, bør stavens velfærdskomite indkaldes for at:

- gennemgå alle instruktioner eller råd fra myndighederne.

- beslutte et indledende handlingsforløb.
- bekræfte overordnede ansvar og sikre sig, at centrale præstedømmeledere, hjælpeforeningsledere samt andre er til rådighed for at betjene folk, og at andre, som er udpeget til det, koncentrerer sig om de fysiske foranstaltninger, der er brug for på det tidspunkt.
- foretage en indledende vurdering af medlemmers og andres tilstand.
- angive tidspunktet og metoden for opfølgende kommunikation.

Hvis man ikke kan få fat i stavspræsidenten, når der opstår en katastrofesituation, styrer hans rådgivere situationen. (Stavspræsidentskabet bør afgøre, hvem der skal styre situationen i tilfælde af, at man ikke kan få fat i nogen fra stavspræsidentskabet).

Prioritering af handlinger i en katastrofesituation

1. Hjælpe dem, der er sårede eller i fare.
2. Gøre rede for alle medlemmer.
3. Hjælpe familier, der har været adskilt, til at blive genforenet hurtigst muligt.
4. Arrangere midlertidigt ly og anden tjeneste efter behov.
5. Gennemgå skader på huse og lejligheder og afgøre, hvordan naboer kan hjælpe hinanden.
6. Om nødvendigt at oprette midlertidigt ly til dem, der har behov. Få områdepræsidentskabets godkendelse, hvis kirkebygningen skal benyttes som midlertidigt ly.

Selektiv tjeneste

Staven kan yde selektiv tjeneste for at hjælpe medlemmer, deriblandt:

- førstehjælp.
- tilberedning af mad.
- midlertidigt husly.
- adspredelse.
- hygiejne.

(Stavspræsidenten bør afgøre den passende ydelse af selektiv tjeneste enten i selve situationen eller på forhånd).

15 SOCIALE OG FØLELSMÆSSIGE BEHOV

Formål

At medlemmer af stavens eller menighedens velfærdskomite bliver motiveret til at række ud og hjælpe medlemmer med sociale og følelsesmæssige behov.

(Bemærk: Mind deltagerne om ikke at afsløre fortrolige oplysninger, når de drøfter dette emne).

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»De medlemmer af Kirken, som søger åndelig vejledning eller har tyngende personlige problemer, bør selv gøre en flittig indsats, herunder bede og studere skriften, for at finde løsninger og svar. Hvis de stadig har brug for hjælp, bør de først rådføre sig med deres biskop. Hvis det er nødvendigt, henviser han dem til stavspræsidenten. Disse ledere har ret til den dømmekraft og inspiration, der er nødvendig, for at kunne være en åndelig vejleder og en timely rådgiver for de medlemmer, der har behov for en sådan hjælp« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 324).

Skriftsted

Bed en deltager om at læse følgende skriftsted og drøft, hvordan det kan anvendes til at hjælpe dem, der har følelsesmæssige og åndelige behov.

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtnodig og ydmyg af hjertet: så skal I finde hvile for jeres sjæle« (Matt 11:28-29).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. Principperne om selvhjulpethed gælder for de følelsesmæssige såvel som åndelige behov. Efterhånden som enkeltpersoner kommer til Kristus ved retskaffen og fremsynet levevis, forbedres sociale og følelsesmæssige problemer. Som ældste Boyd K. Packer sagde: »Heldigvis kan principperne for timely velfærd lige så vel anvendes på følelsesmæssige problemer« (*Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 152).
2. Når medlemmer har anvendt alle deres egne ressourcer, bør de ikke skamme sig eller være flove over at bede om velfærdshjælp for at overvinde sociale og følelsesmæssige problemer.
3. Biskopper og velfærdskomiteer har ansvar for at hjælpe medlemmer, der kæmper med sociale og følelsesmæssige problemer.
4. Professionel rådgivning via SDH-familietjeneste eller professionelle, der er indgået aftaler med, kan være en ressource til hjælp for dem med sociale og følelsesmæssige behov.

Bed deltagerne om at drøfte de tilgængelige ressourcer i deres lokalsamfund, som kan yde hjælp og professionel rådgivning.

5. Nogle af de sociale og følelsesmæssige emner, der kræver biskoppens opmærksomhed, omfatter:
 - adoption og graviditet uden for ægteskab
 - pornografi og seksuel afhængighed
 - fysisk, følelsesmæssigt og seksuelt misbrug
 - homoseksuel adfærd
 - stofmisbrug

Problemanalyse

Forelæg følgende problemanalyse, som deltagerne kan drøfte. Hvis det er en stor gruppe, så inddel deltagerne i mindre grupper. Bed dernæst deltagerne om at fortælle de ideer, de er kommet frem til under deres drøftelser.

Amy, der netop har taget sin studentereksamen, henvendte sig til biskoppen og bad om et interview. Biskoppen erkendte hurtigt, at Amy havde problemer og mødtes med hende samme aften. Da de satte sig, begyndte hun straks at græde og afslørede snart, at hun var gravid. Hun fortalte biskoppen, at hun i de sidste par måneder havde været kærester med en fyr, hun kendte fra skolen, og de var blevet mere og mere intime over for hinanden. Hun sagde, at hun aldrig havde haft til hensigt at »gå hele vejen« sammen med denne fyr, og at hun stadig håbede på at blive gift i templet en dag. Da biskoppen spurgte Amy, om hun mente, at der var mulighed for en fremtid sammen med denne unge mand, svarede hun hurtigt, at hun aldrig kunne gifte sig med ham. Hendes familie ville aldrig godkende det, og desuden kom han ikke i Kirken og havde ikke nogen mål for fremtiden. Amy sagde, at hun var bange og ikke vidste, hvad hun skulle gøre.

Spørg deltagerne: Hvad kunne man gøre for at hjælpe en ung pige, der oplevede denne kritiske situation med graviditet uden for ægteskab? Hvad kunne man gøre for at hjælpe denne unge pige med at forstå og følge kirkeledernes råd med hensyn til en sådan situation?

Forklar deltagerne, at SDH-familietjenesten er til rådighed som en ressource til at hjælpe med graviditeter uden for ægteskab så vel som en bred vifte af andre sociale og følelsesmæssige problemer. Det er vigtigt, at råd og information om sociale og følelsesmæssige emner er i overensstemmelse med evangeliets lærdomme. SDH-familietjenesten kan bistå ledere med at finde passende ressourcer i lokalsamfundet.

Information om det lokale SDH-familietjenestecenter kan findes på hjemmesiden www.ldsfamilyservices.org. I områder, hvor der ikke er adgang til et SDH-familietjenestekontor, bør biskoppen rådsrå med en stavspræsident, når han rådgiver ugifte forældre.

Yderligere lære fra kirkeledere

Fremsæt følgende udtalelser til deltagerne alt efter ønske:

»Den beredte familie har udviklet en social og følelsesmæssig styrke gennem retfærdig levevis,

studium af evangeliet og et kærligt familieliv. De klarer på ukuelig vis livets uundgåelige modsætninger sorg og glæde, afsavn og overflod, nederlag og succes med deres tro på Herren Jesus Kristus og med omvendelse til, at det evige liv virkelig findes. Når hver enkelt familie i Kirken stræber efter at opnå denne grad af familieberedskab, vil mange af livets problemer blive løst. Den sidste dages hellige familie, der sørger for den slags familieberedthed, vil opleve sindsro midt under omvæltninger, sikkerhedsfølelse under usikkerhed og nok til underhold midt i tider med mangel« (se Victor L. Brown, »Oversigt over kirkens velfærdstjeneste«, *Den danske Stjerne*, juni 1976, s. 24-25).

»I områder, hvor der ikke findes nogen SDH-familietjeneste, bør biskopper føre en liste over godkendte professionelle personer, som kan yde tilsvarende tjeneste, og som er i overensstemmelse med Kirkens standarder. Med hensyn til autoriserede tjenesteydelser, må præstedømmelederne omhyggeligt indordne sig landets og de lokale love, når der arrangeres tjenesteydelse i forbindelse med adoption, ugifte forældre eller plejeforhold. Når der gives professionelle råd, skal biskoppen holde nær kontakt med den pågældende for at konstatere, om der er fremgang eller tilstødende problemer« (Victor L. Brown, »Hjælp på Herrens måde«, *Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 84).

Opgave

Bed deltagerne om at bruge et par minutter til at tænke på medlemmer, som de har ansvar for, og som kunne have brug for hjælp på sociale og følelsesmæssige områder. Bed dem om at drøfte disse sager på deres næste velfærdskomitemøde eller andet passende sted, hvor fortroligheden overholdes. (Mind deltagerne om at være forsigtige med at drøfte navne på mennesker med alvorlige sociale eller følelsesmæssige problemer. Der kan ske alvorlig krænkelser, hvis den slags personlige oplysninger på upassende vis bliver afsløret på et velfærdskomitemøde).

Tilskynd deltagerne til at være mere opmærksomme på at finde og hjælpe dem, der har brug for social og følelsesmæssig hjælp. Bær vidnesbyrd om de velsignelser, der kommer af at tjene de trængende på Herrens måde.

16 PLIGTER FOR DEN ANSVARSHAVENDE STAV FOR VELFÆRDSVIRKSOMHEDER

Formål

At medlemmer af den ansvarshavende stavs driftskomite bedre forstår deres rolle med at sørge for vejledning og støtte til Kirkens velfærdsvirksomheder.

(Bemærk: Yderligere oplysninger om velfærdsvirksomheder, se lektion 9 »Kirkens velfærdsvirksomheder«).

Materialer til denne lektion

Et eksemplar af »Pligter for den ansvarshavende stav for velfærdsvirksomheder« (findes i denne lektion) til hver deltager

Et eksemplar af »Eksempel på dagsorden: Pligter for den ansvarshavende stav for velfærdsvirksomheder« (findes i denne lektion) til hver deltager

Kirkens velfærdsressourcer: Til brug i USA og Canada (34475)

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

Områdepræsidentskabet eller et medlem af De Halvfjerds' Præsidium udpeger en ansvarshavende stav for hver velfærdsvirksomhed (forrådshus, konservesfabrik, arbejdsformidling, produktionsprojekt eller Deseret Industries-butikker) med betalte eller frivillige ledere. Når en stavspræsident udpeges til at føre tilsyn med en velfærdsvirksomhed i Kirken, organiserer stavspræsidenten en driftskomite i den ansvarshavende stav, der består af ham selv, formanden for biskoppernes velfærdsråd i staven, stavens hjælpeforeningspræsident, driftslederen og andre specialister efter behov. Stavspræsidenten er formanden for denne komite, som jævnligt bør mødes (helst hvert kvartal) for at præstedømmet kan yde vejledning og støtte til virksomheden

ved at (1) sikre, at virksomheden betjener trængende medlemmer på passende vis, (2) sørge for den nødvendige frivillige arbejdskraft til virksomheden, (3) bistå med vedligeholdelsen af virksomhedens fysiske faciliteter, og (4) repræsentere virksomheden ved møder i den regionale velfærdskomite og i det koordinerende råd (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1: Stavspræsident-skaber og biskopråd*, 2006, s. 9).

Stil deltagerne følgende spørgsmål:

- Hvad vil det sige at »præstedømmet yder vejledning og støtte til virksomheden«? (Svarene kunne være: At sikre at virksomheden betjener trængende medlemmer på passende vis, sørge for den nødvendige frivillige arbejdskraft til virksomheden og repræsentere virksomheden ved møder i den regionale velfærdskomite og i det koordinerende råd).
- Hvordan kan den ansvarshavende stavs driftskomite sikre, at virksomheden betjener de trængende medlemmer på passende vis?

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. Herren åbenbarede for profeten Joseph Smith, at de hellige skulle organiseres, så de kunne styre og etablere det, der angår forrådshuset for de fattige i hans kirke (se L&P 78:3).
2. Kirkens velfærdsvirksomheder er en del af forrådshuset, der er etableret for at tage sig af de fattige og trængende. Disse virksomheder kan have enten betalte eller frivillige ledere.

Bed deltagerne om at fortælle om en episode, hvor et medlem af deres menighed eller stav nød godt af et af Kirkens velfærdsvirksomheders tjenester. (Husk deltagerne på ikke at afsløre fortrolige oplysninger).

3. Den ansvarshavende stavs driftskomite bør mødes mindst halvårligt, men helst hvert kvartal eller oftere efter behov. Komiteen er ansvarlig for at -

- sikre at virksomheden betjener de trængende medlemmer på passende vis.
- sørge for den nødvendige frivillige arbejdskraft.
- bistå med vedligeholdelse af faciliteter.
- repræsentere virksomheden ved møder i den regionale velfærdskomite og i det koordinerende råd.

Uddel et eksemplar af »Pligter for den ansvarshavende stav for velfærdsvirksomheder« (findes i denne lektion) til hver deltager, og gennemgå med deltagerne de enkelte pligter for den ansvarshavende stav.

Hvis det ønskes, så uddel et eksemplar af »Eksempel på dagsorden: Pligter for den ansvarshavende stav for velfærdsvirksomheder« (findes i denne lektion) til hver deltager, og gennemgå med deltagerne de punkter, der bør drøftes ved et komitemøde.

4. Formanden for biskoppernes velfærdsråd i staven, som virker i driftskomiteen, bør regelmæssigt drøfte velfærdsvirksomhedens ledelse og tjenester ved møder i biskoppernes velfærdsråd i staven (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1*, s. 61). Som medlem af den regionale velfærdskomite bør han regelmæssigt drøfte velfærdsvirksomhedens ledelse og tjenester med andre biskopper, der virker i den regionale velfærdskomite. Han videregiver de input, han får fra biskopperne med hensyn til virksomheden, til den ansvarshavende stavs driftskomite.
5. Stavens hjælpeforeningspræsident, som virker i driftskomiteen, bør regelmæssigt drøfte velfærdsvirksomhedens ledelse og tjenester ved møder i stavens hjælpeforeningspræsidentskab og lederskabsmøder i stavens hjælpeforening. Hun fremlægger Hjælpeforeningens input

angående virksomheden ved møder i den ansvarshavende stavs driftskomite. Som medlem af den regionale velfærdskomite bør hun regelmæssigt drøfte velfærdsvirksomhedens ledelse og tjenester med andre staves hjælpeforeningspræsidenter, der virker i den regionale velfærdskomite. Hun informerer den ansvarshavende stavs driftskomite om de input, hun får fra stavenes hjælpeforeningspræsidenter, vedrørende virksomheden.

6. Mange velfærdsvirksomheder har udstyr og maskinel, der kan forårsage skade ved forkert anvendelse. Den ansvarlige stavs driftskomite bør sikre sikkerheden hos dem, der arbejder i eller benytter virksomheden.

Forklar følgende punkter efter behov:

7. En stav kan udpeges til at støtte et velfærdsproduktionsprojekt. Stavspræsidenten kalder og organiserer en projektkomite. Komiteen, der består af følgende personer, rapporterer til stavspræsidenten:

- En formand
- En finansiel sekretær
- En koordinator af frivillig arbejdskraft
- Andre specialister efter behov for at sikre, at projektet er effektivt og en økonomisk succes

Gennemgå med deltagerne efter ønske oplysningerne i håndbogen for velfærd *Church Welfare Resources*, s. 12-13, som omhandler den ansvarlige stavs virke for et velfærdsproduktionsprojekt.

8. Den ansvarshavende stav er ikke ansvarlig for SDH-familietjenestekontorerne. Hvert kontor har en rådgivende bestyrelse med en lokal stavspræsident som formand, som bliver udpeget af SDH-familietjenestekontorets bestyrelse og godkendt af områdepræsidentskabet eller et medlem af De Halvfjerds' Præsidium. Formanden for biskoppernes velfærdsråd i staven og stavens Hjælpeforeningspræsident er medlemmer af den rådgivende bestyrelse.

Opgave

Arranger et besøg for deltagerne rundt til deres lokale den velfærdsvirksomheder, så de kan blive bedre bekendte med de tjenester og produkter, der er til rådighed.

Bær vidnesbyrd om, at det arbejde, de udfører som medlemmer af den ansvarshavende stavs driftskomite hjælper til, at den velfærdsvirksomhed i Kirken, de er udpeget til, er en effektiv ressource, der hjælper medlemmer med at blive selvhjulpne, have omsorg for de fattige og trængende og opmuntrer dem til at tjene andre.

Opgaver for den ansvarshavende stav for velfærdsvirksomheder

At sikre, at virksomheden betjener de trængende medlemmer på passende vis. At den ansvarshavende stavspræsident og driftskomiteen bliver bekendt med alle de aktiviteter, der bliver udført i velfærdsvirksomheden gennem rapporter fra driftslederen samt regelmæssige besøg til virksomheden. De bør være opmærksomme på kvaliteten af den ydede tjeneste og sikre, at de, der bliver betjent, går opbyggede derfra og er blevet hjulpet. Ved møder i driftskomiteen gennemgår de regelmæssigt følgende:

- **Udførelsen af virksomheden.** Komiteen modtager rapporter og drøfter, hvordan den kan bistå virksomheden ved at imødekomme dets etablerede produktion, tjenester og økonomiske mål og opgaver.
- **Kundens tilfredshed og tilgængelighed.** Komiteen drøfter kundens tilfredshed, deriblandt hvor let adgang og anvendelse af tjenester hos de trængende samt de, der bidrager med frivillig arbejdskraft, som det bliver rapporteret under samtaler med dem, der bliver hjulpet af virksomheden.
- **Virksomhedens budgetforslag.** Komiteen bør gennemgå det årlige budgetforslag, som driftslederen sender til Kirkens hovedsæde samt til områdekontoret (hvor det er muligt) og give input og føre præstedømmetilsyn.
- **Tilbage melding fra ledere i præstedømmet og Hjælpeforeningen.** Komiteens medlemmer bør komme med tilbage melding, som de får fra koordinerende råd, de regionale velfærdskomiteer og andre ledere, hvis medlemmer har fået hjælp af virksomheden.

At sørge for den nødvendige frivillige arbejdskraft. Den ansvarshavende stavs driftskomitee bistår med at arrangere og koordinere den frivillige arbejdskraft, som virksomheden har brug for efter vurdering af virksomhedens leder. Komiteen sender via den ansvarlige stavspræsident en forespørgsel om frivillig arbejdskraft til den regionale velfærdskomite eller områdets velfærdsleder. Den regionale velfærdsspecialist eller områdets velfærdsleder bistår i at fordele opgaverne mellem stavene i velfærdsregionen. Når en stav har sagt ja til en opgave, hjælper den ansvarshavende stav med at koordinere og overvåge udførelsen af opgaverne. Kilder til frivillig arbejdskraft i en velfærdsvirksomhed kunne omfatte medlemmer, der er kaldet som fuldtids- eller kirketjenestemissionærer samt dem, der bliver bedt om at hjælpe til midlertidigt eller som éngangsfrivillige. Hvis der er blevet kaldet kirketjenestemissionærer, der fungerer som koordinører, bør den ansvarshavende stav samarbejde med dem om at arrangere frivillig arbejdskraft.

At bistå ved vedligeholdelsen af virksomhedens fysiske faciliteter. Medlemmer af den ansvarshavende stavs driftskomitee bør besøge velfærdsvirksomheden regelmæssigt og hjælpe med at vurdere behov for sikkerhed og vedligeholdelse, deriblandt pasning af området. Vedligeholdelse af faciliteter skaber mange arbejdsmuligheder for dem, der modtager velfærdshjælp. Faciliteterne bør være rene, velordnede og sikrede mod ulykker.

At repræsentere virksomheden ved møder i den regionale velfærdskomite og i det koordinerende råd. Den ansvarshavende stavspræsident repræsenterer sin overdragne velfærdsvirksomhed ved møder i den regionale velfærdskomite og i det koordinerende råd. Under disse møder kan den ansvarshavende stavspræsident drøfte og bede om feedback fra velfærdsregionen eller det koordinerende råd vedrørende virksomhedens tilgængelige programmer, tjenester og produkter; nye programmer, tjenester og produkter, efterhånden som de bliver tilgængelige; udførelsen, effektiviteten og kvaliteten af virksomheden i forbindelse med at betjene de fattige og trængende; godkendelsen og udførelsen af opgaver med frivillig arbejdskraft blandt stavene samt koordineringen af velfærdsvirksomhedens tjenester med hensyn til katastrofesituationer.

EKSEMPEL PÅ DAGSORDEN
Møde i den ansvarshavende stavs driftskomite

Virksomhedens navn: _____ Dato for mødet: _____

1. Velkomst og ledelse
2. Indledningsbøn
3. Tilstedeværelse af og afbud fra komitemedlemmer, indbudte
4. Gennemgang af referatet fra sidste møde og opfølgning af beslutningspunkter
5. Driftsmæssige anliggender
 - a. Driftsplan og rapport
 - b. Kundens tilfredshed og tilbagemelding
 - c. Tilgængelighedsspørgsmål (medtag arbejdstimer)
 - d. Budget
 - e. Revisionsrapporter og andre gennemsyn
 - f. Nye retningslinjer og procedurer
 - g. Gennemgang af programmer
 - h. Succeshistorier
6. Anliggender vedrørende fast og frivilligt personale
 - a. Status for udførelse af arbejdsopgaver i menigheder og stave
 - b. Fremtidige behov for frivillig arbejdskraft
 - c. Oplæring
7. Facilitetsspørgsmål
 - a. Sikkerhed
 - b. Vedligeholdelse
8. Spørgsmål fra formanden for biskoppernes velfærdsråd
9. Spørgsmål fra stavens Hjælpeforeningspræsident
10. Spørgsmål fra lederen af velfærdsvirksomheden
11. Spørgsmål fra andre
12. Sammenfatning af komiteens formand
13. Beslutningspunkter (medtag plan og navn på den ansvarlige person)
14. Tid og sted for næste driftskomitemøde
15. Afslutningsbøn

Komiteens formands underskrift _____ Dato _____

(Bemærk: Anvend ovenstående dagsordenspunkter efter behov. Ikke alle punkter behøver at medtages ved hvert møde).

17 ANVENDELSE AF FORMULAREN

ANALYSE AF BEHOV OG HJÆLPEKILDER

Formål

At velfærdskomiteens medlemmer er i stand til at hjælpe medlemmer med langvarige velfærdsbehov til at lægge en selvhjælpsplan ved at anvende formularen *Analyse af behov og hjælpeklider*

Materialer til denne lektion

Et eksemplar til hver deltager af formularen *Analyse af behov og hjælpeklider* (32290 110, findes i denne lektion)

Et eksemplar til hver deltager af »Udfyldelse af formularen *Analyse af behov og hjælpeklider*« (32290 110, findes i denne lektion)

Et eksemplar til hver deltager af et eksempel på en udfyldt formular af *Analyse af behov og hjælpeklider* (32290 110, findes i denne lektion)

Citat fra *Kirkens instruktionshåndbog*

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

En biskop overvejer årsagerne til medlemmers behov, når han afgør, hvilken velfærdshjælp der skal ydes. Han hjælper også trængende medlemmer med at evaluere, hvad de har gjort og kan gøre for sig selv og deres familie. Hvis han føler, at velfærdshjælpen kan retfærdiggøres, hjælper han trængende medlemmer med at udfylde formularen *Analyse af behov og hjælpeklider* (se *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 1: Stavspræsidentskaber og biskopråd*, 2006, s. 17-18).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. »Når Kirkens medlemmer gør alt, hvad de kan, for at sørge for sig selv, men stadig ikke kan dække deres grundlæggende behov, bør de

først henvende sig til deres [udvidede] familie for at få hjælp. Hvis den ikke er tilstrækkelig, er Kirken rede til at hjælpe« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 256).

2. Formularen *Analyse af behov og hjælpeklider* (findes i denne lektion) er nyttig og nødvendig i de fleste tilfælde. Hovedformålet med formularen er at hjælpe mennesker med at lægge planer, der fører til selvhjulpethed.

Gennemgå med deltagerne oplysningerne i lektion 2, »Selvhjulpethed« efter behov.

3. En biskop bør aldrig tilbageholde presserende, øjeblikkelig livsnødvendig hjælp til en person eller familie, mens de venter på, at formularen *Analyse af behov og hjælpeklider* bliver udfyldt. Biskoppen og det medlem, der er i nød, kan udfylde formularen efter at have opfyldt de presserende behov. Biskoppen bør ikke lade bureaukrati stå i vejen for at yde hjælp og vise venlighed, give mad og støtte til personer i nød. Det er bedre, at vi begår en lille fejl ved at være fordomsfrie, end at vi efterlader personer sultne og nødlidende. En biskop og andre kirkeledere skal række ud i venlighed og være bønssomme i alt, hvad der bliver gjort.

Uddel eksemplarer af formularen *Analyse af behov og hjælpeklider*. Gennemgå den med gruppen og fremhæv følgende:

- Biskoppen hjælper personen med øjeblikkelige, livsnødvendige behov.
- For at vurdere velfærdsbehov kan biskoppen overdrage hjælpeforeningspræsidenten at besøge trængende familier eller enkeltpersoner i deres hjem. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Det er ... bydende nødvendigt, at biskopperne arbejder sammen med præsidenterne for Hjælpeforeningen i forvaltningen af

Kirkens velfærd. Det sker normalt ved det månedlige velfærdskomitemøde i menigheden eller lejlighedsvis ved menighedsrådet. Men der opstår kritiske situationer, eller der kan være forhold, hvor der kræves større fortrolighed, hvor biskoppen og præsidenten for Hjælpeforeningen bør konsultere hinanden. Når der er materielle behov i familien, så er hjælpeforeningspræsidenten den, som er bedst kvalificeret til at besøge hjemmet og bedømme familiens behov« (»Stå fast og urokkelig«, *Verdensomspændende oplæringsmøde for ledere*, 10. januar 2004, s. 21). Se lektion 7 »Hjælpeforeningens velfærdsansvar« for yderligere oplysninger om vurderingsbesøg.

- Medlemmer af menighedens velfærdskomite, deriblandt ledere i præstedømmekvorummet og Hjælpeforeningen, bistår de trængende medlemmer med at lægge og gennemføre en plan, der fører til selvhjulpethed.
- På forsiden af formularen finder biskoppen (med hjælp fra andre, han måtte udpege fra menighedens velfærdskomite) og den trængende frem til -
 - (1) de øjeblikkelige behov (såsom fødevarer, tøj, husly, penge til medicin samt andre behov).
 - (2) eksisterende ressourcer hos den trængende, hans eller hendes udvidede familie og andre hjælpeklender, der kunne hjælpe med at dække den trængendes behov.
- På bagsiden af formularen vil biskoppen (eller andre han udpeger fra menighedens velfærdskomite) og den trængende -
 - (1) afgøre, hvad medlemmet behøver for at blive selvhjulpethed (såsom beskæftigelse, uddannelse, efteruddannelse osv.).
 - (2) lægge en plan for at opnå de nødvendige hjælpeklender til at blive selvhjulpethed.
 - (3) nedskrive de opgaver, som biskoppen har givet familiemedlemmer for at arbejde og udnytte deres evner fuldt ud for den hjælp, de modtager.

- Arbejde er en fysisk, mental og åndelig anstrengelse. Der er mange kreative måder at skaffe arbejdsopgaver på. Biskoppen stræber efter at give arbejdsopgaver, der er meningsfyldte, og som kan hjælpe de trængende med at tjene andre og lære at sørge for sig selv og deres familie. Biskopperne kan bede menighedens velfærdskomite om at hjælpe med til at sammensætte en liste over muligheder for arbejde.

Spørg deltagerne, hvem der kan hjælpe biskopper med at finde frem til og have omsorg for de fattige og trængende.

4. Biskoppen bør med visdom benytte menighedens velfærdskomite, præstedømmekvorummet og Hjælpeforeningen til at udføre meget af arbejdet med omsorgen for de trængende, forbygge velfærdsbehov, indsamle fasteoffer, fremme selvhjulpethed og løse langsigtede behov.

Gennemgå sammen med deltagerne oplysningerne i lektion 8 »Sørg for effektiv velfærdshjælp« og lektion 10 »Hjælp andre til at blive mere selvhjulpethed« efter behov.

Problemanalyse

Vælg ud fra de to problemanalyser i denne lektion det, der passer bedst til deltagerne. Forelæg problemanalysen til drøftelse blandt deltagerne. Hvis det er en stor gruppe, opdeles deltagerne i mindre samtalegrupper.

((Bemærk: Du kan tilpasse problemanalyserne, så de passer til deltagernes lokale situation, deriblandt pengebenævnelser og beløb).

Bed deltagerne om at drøfte, hvordan de kan hjælpe familien i eksemplet til at lægge deres egen plan for selvhjulpethed. Uddel eksemplarer af »Udfyldelse af formularen *Analyse af behov og hjælpeklender*« og bed deltagerne om at bruge den som vejledning i deres samtale. Bed deltagerne om at udfylde bagsiden af formularen *Analyse af behov og hjælpeklender* som en del af øvelsen.

Bed deltagerne om at fortælle om de ideer, de er kommet frem til i deres samtale.

Eksempler på udfyldte formularer af *Analyse af behov og hjælpemidler* for begge problemanalyser findes i denne lektion. Uddel eksemplarer af det ark, der svarer til den valgte problemanalyse og gennemgå det med deltagerne.

Opgave

Bed deltagerne om at lægge specifikke planer for fortsat at anvende formularen *Analyse af behov og hjælpemidler* for at give mennesker hjælp til selvhjælp.

Bær vidnesbyrd om de velsignelser, som både giver og modtager får, når der ydes omsorg for de fattige og trængende på Herrens måde.

Medlemmets navn

Adresse

Telefon

Menighed

Stav

Hvor ansat

Stilling

Telefon

Navn og alder for afhængige familiemedlemmer

Instruktioner

Biskoppen hjælper den enkelte med umiddelbare behov samtidig med, at menighedens velfærdskomite – herunder ledere i præstedømmekvor um og Hjælpeforeningen – bidrager med en plan, der fører til uafhængighed.

1. Fastslå behov hos den enkelte og familien.
2. Identificér ressourcer hos den enkelte, familien, Kirkensamt andre ressourcer.
3. Hjælp medlemmet med at udarbejde en plan for at blive uafhængig.
4. Tildel arbejdsopgaver, så modtageren kan arbejde i det omfang, han eller hun evner.

Umiddelbare behov

Fastslå sammen med medlemmet dennes umiddelbare behov. Behovene skal skrives herunder og kan omfatte mad, tøj og husly; penge til lægeregninger eller vand, varme m.m.; eller andre behov.

Ressourcer til at dække umiddelbare behov

Ressourcer fra den enkelte, familien, menighedens velfærdskomité, andre kirkeressourcer samt samfundet.

1. Personlige ressourcer

2. Familiemedlemmer, og hvordan de kan hjælpe (forældre, børn, søskende, andre)

3. Andre ressourcer, og hvordan de kan hjælpe

Behov for at blive uafhængig

Fastslå sammen med medlemmet, hvad der er behov for for at blive uafhængig. Behov skal skrives herunder og kan omfatte husly, arbejde, efteruddannelse, uddannelse osv.

Plan for at dække behov for at blive uafhængig

Udarbejd sammen med medlemmet en plan for at blive uafhængig, som omfatter, hvordan man får de nødvendige ressourcer samt tidsfrister.

Arbejde eller udførelse af tjeneste Noter herunder opgaver, som familiemedlemmer har accepteret for at arbejde i det omfang, de kan, for modtagne varer eller tjenesteydelser.

Underskrifter

Medlemmets underskrift

Dato

Biskoppens underskrift

Dato

Bemærk: Betegnelserne *biskop* og *menighed* på denne formular henviser også til grenspræsident og gren.

32290 110

Udfyldelse af formularen *Analyse af behov og hjælpemidler*

Formularens forside

Øjeblikkelige behov

Anvend følgende spørgsmål for at hjælpe det trængende medlem med at finde frem til hans eller hendes øjeblikkelige behov:

- Hvad er dit mest presserende behov? Er det dit vigtigste behov?
- Hvad er årsag til det behov?
- Har du og din familie et sted at bo?
- Har du og din familie det varmt nok, når I sover om natten?
- Har I det tøj, I har brug for?
- Hvor mange måltider får du og din familie om dagen?
- Hvordan er dit og din families helbred?

Hjælpekilder til at dække øjeblikkelige behov

1. Personlige ressourcer

Anvend følgende spørgsmål for at hjælpe det trængende medlem med at finde frem til de ressourcer, han eller hun måtte have for at dække de øjeblikkelige behov:

- Hvad har du gjort, eller hvad gør du for at overvinde årsagen til din situation og for at dække dine øjeblikkelige behov?
- Hvor mange kontanter, eller hvor meget opsparing har du til rådighed?
- Hvilke andre ressourcer er til rådighed, som kunne omsættes til kontanter for at hjælpe med at dække de øjeblikkelige behov?
- Hvilke færdigheder eller talenter har du?
- Har du deltaget i et »Hvad kan jeg blive«-workshop? (Tilgængeligt via Kirkens arbejdsformidling eller stavens eller menighedens beskæftigelsespecialist).

2. Familiemedlemmer, og hvordan de kan hjælpe

Sørg for at udfylde denne del af formularen. Du kan bede medlemmet om at kontakte familiemedlemmer og rapportere tilbage, eller du kan med medlemmets tilladelse selv tage kontakten. Hvis medlemmet nægter at komme med oplysninger, så hjælp ham eller hende med at forstå, at familiemedlemmer bliver velsignet, når de hjælper hinanden.

3. Andre hjælpekilder, og hvordan de kan være til hjælp

Anvend følgende spørgsmål for at hjælpe det trængende medlem med at finde frem til andre mulige hjælpekilder:

- Bor du i ejerlejlighed, til leje eller hus?
- Har du en have? Kunne du få en?
- Skylder nogen dig penge?

Bagsiden af formularen

Behov for selvhjulpethed

Uddyb sammen med medlemmet, hvad hans eller hendes langsigtede behov for selvhjulpethed er. For at hjælpe denne samtale på gød, kan du gennemgå de seks områder for selvhjulpethed: beskæftigelse, uddannelse, hjemmeforråd, helbred, ressourcestyring og social, følelsesmæssig og åndelig styrke.

Plan for at dække behov for selvhjulpenhed

- Hjælp medlemmet med at lægge en plan for at løse de langsigtede årsager til velfærdsbehov og for at blive selvhjulpen. Hjælp medlemmet med at centrere planen om de seks områder for selvhjulpenhed.
- Find frem til de hjælpeskilder, der er nødvendige for at dække behovene.
- Oplys medlemmet om, at præstedømmekvorummet, Hjælpeforeningen og andre hjælpeskilder i menigheden kan hjælpe med at udvikle planen.
- Før en detaljeret optegnelse over udgifter.

Arbejde eller tjeneste, der skal udføres

- Husk, at arbejde består af fysisk, mental og åndelig anstrengelse.
- Anvis meningsfyldt arbejde, der hjælper medlemmet med at lære at dække hans eller hendes egne og familiens behov.
- Gennemgå de seks områder for selvhjulpenhed for at få ideer til arbejdsopgaver.
- Anvis opgaver, der betjener andre medlemmer.
- Bed medlemmet om at forpligte sig til at fuldføre opgaverne. Sørg for, at medlemmet bliver oplært til at udføre opgaverne.

Problemanalyse nr. 1: Familien Jones

Bror Robert og søster Emily Jones sluttede sig til Kirken for to år siden. De har tre børn: to piger, Sally på 12 år og Rachel på 3 år, og en dreng, John på 8 år. De forberedte sig til at tage til templet. Bror Jones var erhvervschauffør. Imidlertid blev bror Jones for ca. et år siden involveret i en arbejdsulykke i bil, der invaliderede ham. Han er ude af stand til at bestride sit job.

Bror Jones har fået en lille invalidepension. Pensionen dækker også familiens medicin- og hospitalsudgifter resten af hans liv. Søster Jones syr for at supplere pensionen. Bror Jones' rekonvalescens og terapi har været i gang siden ulykken. I den tid har bror Jones ikke overværet nogen kirkemøder. Søster Jones og børnene har overværet ca. halvdelen. Deres holdning over for Kirken og dens medlemmer er stadig god.

Familien har følgende behov og ressourcer:

Mad og tøj

De har mad til mindre end en uge i hjemmet. Et beskedent gennemsnitsmåltid til familien beløber sig til 60 kr. Søster Jones og børnene har passende tøj, dog er børnenes sko meget slidte. Bror Jones har kun lidt tøj, han kan have på og ikke noget tøj, som han synes er godt nok til at tage på i kirke.

Boligforhold samt vand og el

Familien lejer en lille bolig. Den månedlige leje er på 4.000 kr. Møblerne er deres egne, og de køber apparater på kredit. De har adgang til et lille stykke jord, som de kan dyrke. De månedlige vand- og elregninger beløber sig normalt til 1.800 kr.

Transport

De har en lille 10 år gammel sedan. Den kører, men skal have lavet noget (bremser, motorjustering og et reservehjul). De månedlige udgifter til benzin og olie er på 450 kr.

Bror Jones' tilstand

Hans terapi har hjulpet, men han vil altid være lam i sine ben. Han har brug for en kørestol. Han har en god indstilling, og han er ivrig efter at forbedre sin uddannelse, så han igen kan begynde at arbejde. Han interesserer sig for regnskab.

Indkomst

Bror Jones' månedlige invalidepension er på 6.000 kr. Søster Jones tjener ca. 2.400 kr. om måneden ved at sy for andre. Hvis hun havde en nyere symaskine, en industrimaskine, kunne hun sy mere og fordoble sin indkomst. En sådan maskine koster 5.000 kr.

Opsparing

De har en opsparing på 500 kr., som de skal bruge på deres månedlige afbetaling på apparater. Betalingen forfalder i morgen. Der er seks afdrag tilbage på apparaterne. De har det forløbne år brugt af opsparingen til deres forbrug.

Andre familiemedlemmer

Bror Jones siger, at hans eneste levende familiemedlem, en bror, nok kunne hjælpe en lille smule, men han har tøvet med at spørge ham, fordi hans bror er nødt til at tage sig af sin egen families problemer. Søster Jones' udvidede familie har været meget fjendtlig mod dem, siden de tilsluttede sig Kirken. Hun tvivler på, at de vil hjælpe.

Eksempel på problemanalyse nr. 1:

<p style="text-align: center;">JESU KRISTI KIRKE</p> <p style="text-align: center;">AF SIDSTE DAGES HELLIGE</p>	<p style="text-align: center;">Analyse af behov og hjælpemidler</p> <p>Medlemmets navn <i>Robert og Emily Jones</i></p> <p>Adresse <i>Main Street 123</i></p>	<p>Plan for uafhængighed</p> <p>Telefon <i>Ingen</i></p>
Menighed <i>Oakhills 1. Menighed</i>	Stav <i>Columbia Stav</i>	
Hvor ansat <i>Ingen beskæftigelse (Robert); selvstændig (Emily)</i>	Stilling <i>Syerske (Emily)</i>	Telefon <i>Ingen</i>
Navn og alder for afhængige familiemedlemmer <i>Sally, 12 år, Rachel, 3 år, John, 8 år</i>		
Instruktioner Biskoppen hjælper den enkelte med umiddelbare behov samtidig med, at menighedens velfærdskomité – herunder ledere i præstedømmekvor um og Hjælpeforeningen – bidrager med en plan, der fører til uafhængighed.		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Fastslå behov hos den enkelte og familien. 2. Identificér ressourcer hos den enkelte, familien, Kirkens samt andre ressourcer. 3. Hjælp medlemmet med at udarbejde en plan for at blive uafhængig. 4. Tildel arbejdsopgaver, så modtageren kan arbejde i det omfang, han eller hun evner. 		
Umiddelbare behov Fastslå sammen med medlemmet dennes umiddelbare behov. Behovene skal skrives herunder og kan omfatte mad, tøj og husly; penge til lægeregninger eller vand, varme m.m.; eller andre behov.	Ressourcer til at dække umiddelbare behov Ressourcer fra den enkelte, familien, menighedens velfærdskomité, andre kirkeressourcer samt samfundet.	
<p><i>Mad</i></p> <p><i>Sko til børnene, passende tøj til kirkebrug og til at gå i skole i til bror Jones</i></p> <p><i>Leje: 4.000 kr. om måneden</i></p> <p><i>Vand og el: 1.800 kr. om måneden</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Personlige ressourcer <ul style="list-style-type: none"> <i>– mad til mindre end en uge</i> <i>– 6.000 kr. om måneden i invalidepension</i> <i>– 2.400 kr. om måneden fra søster Jones' syvirsomhed</i> <i>– en opsparing på 500 kr. til betaling på apparater; forfalden i morgen</i> <i>– et lille stykke jord til dyrkning</i> 2. Familiemedlemmer, og hvordan de kan hjælpe (forældre, børn, søskende, andre) <ul style="list-style-type: none"> <i>Bror Jones' bror kan hjælpe en lille smule (bror Jones kontakter ham).</i> <i>Søster Jones' familie har været meget fjendtlig, siden hun tilsluttede sig Kirken (biskoppen kontakter hendes udvidede familie).</i> 3. Andre ressourcer, og hvordan de kan hjælpe <ul style="list-style-type: none"> <i>– Hjælpeforeningspræsidenten foretager et vurderingsbesøg for at udfylde en bestilling på varer og afgøre andre øjeblikkelige behov.</i> <i>– fasteofferhjælp til tøj og sko.</i> <i>– familien bruger invalidepensionen og indkomsten fra syningen til at betale husleje, vand- og elregninger, afdrag på apparater samt nogle husholdnings- og kostudgifter.</i> <i>– to ugers fødevarer fra den lokale biskops forrådshus eller køb fra fasteoffermidlerne til at dække de øjeblikkelige behov.</i> 	
Udfyld bagsiden af denne formular	(Needs and Resources Analysis Danish) 5/00 (5/00) Printed in Germany 32290 110	

Behov for at blive uafhængig

Fastslå sammen med medlemmet, hvad der er behov for for at blive uafhængig. Behov skal skrives herunder og kan omfatte husly, arbejde, efteruddannelse, uddannelse osv.

Øget, vedvarende indkomst for familien.

Et nyt erhverv til bror Jones, muligvis inden for regnskab.
Tilmelding til et regnskabskursus, fortsat erhvervsterapi, en kørestol.

Styrke søster Jones' lille syvirsomhed. En nyere symaskine, små forretningsoplæringskurser.

Indfrielse af gæld stiftet i forbindelse med apparaterne.

Vand og elregninger, udgifter til bilen samt husholdningsudgifter.

Bedre tøj til bror Jones. Det kunne omfatte stof og materialer, så søster Jones kan lave dem.

Hjælpe med at planlægge og tilså en lille have til supplement af deres kost.

Hjemmeforråd og opsparing.

Plan for at dække behov for at blive uafhængig

Udarbejd sammen med medlemmet en plan for at blive uafhængig, som omfatter, hvordan man får de nødvendige ressourcer samtdsfrister.

1. Med hjælp fra menighedens beskæftigelsespecialist kontakter bror og søster Jones i løbet af ugen Kirkens lokale arbejdsformidlingskontor for at få hjælp. Bror Jones gennemfører arbejdsformidlingens »Hvad kan jeg blive«-workshop og melder sig til et oplæringskursus, der gør ham i stand til igen at komme i beskæftigelse. Det kan indebære at finde et passende deltidsjob, mens han går på skole.
2. Ældsternes kvorumspræsident hjælper bror Jones med at ansøge om at få en kørestol fra den lokale hjælpemiddelcentral.
3. Søster Jones gennemfører arbejdsformidlingscenterets seminar for selvstændige og begynder at arbejde med at styrke sin lille forretning. Hun vil overveje at få et lille forretningslån, så hun kan købe en ny symaskine, stof og materialer til sin forretning.
4. Bror Jones' brors familie sørger for børnepasning af det yngste barn, så bror og søster Jones kan deltage i oplæringen og arbejde.
5. Familien Jones' hjemmelærere hjælper med at reparere familiens bil, så de har et pålideligt transportmiddel.
6. Søster Jones' besøgs lærere arbejder de næste to uger sammen med hende for at planlægge og tilså en lille have. De to ældste børn passer haven. Biskoppen vil bruge fasteoffermidler til at købe frø for.
7. Efterhånden som familien Jones' indkomst øges, lægger de planer om at få bedre tøj og transport, spare penge op og opbygge et hjemmeforråd.
8. Biskoppen kan fortsætte med at yde fødevarerhjælp, indtil familiens indkomst er tilstrækkelig.

Arbejde eller udførelse af tjeneste Noter herunder opgaver, som familiemedlemmer har accepteret for at arbejde i det omfang, de kan, for modtagne varer eller tjenesteydelser.

1. Bror og søster Jones tager hen til Kirkens arbejdsformidling og deltager i »Hvad kan jeg blive«-workshop og kurset for selvstændige. Bror Jones begynder et oplæringskursus og finder et deltidsjob. Søster Jones forbedrer sin forretning.
2. Søster Jones vil sy tøj til andre trængende medlemmer i menigheden og bruge det stof, biskoppen har købt af fasteoffermidlerne.
3. Børnene tager sig af det meste af tilsåningen og pasningen af deres lille have.

Udover ovennævnte vil familien Jones styrke sig selv åndeligt ved -

- fast at komme i Kirken.
- fast at have skriftstudium med familien, familiebøn og familieaften.
- at lægge planer for at tage til templet.

Underskrifter

Medlemmets underskrift

Dato

Biskoppens underskrift

Dato

Bemærk: Betegnelserne *biskop* og *menighed* på denne formular henviser også til grenspræsident og gren.

32290 110

Problemanalyse nr. 2: Søster Muku

Bror Emile og søster Jane Muku sluttede sig til Kirken for to år siden. De har tre børn: to piger, Alison på 12 år og Olivia på 3 år, og en dreng, Daniel på 8 år. De forberedte sig til at tage til templet. Men for ca. et år siden døde bror Muku i en ulykke.

Søster Muku fik ingen erstatning fra forsikringen, da hendes mand døde, og hun får ingen hjælp fra det offentlige. Hun syr for at forsørge familien. Søster Muku og børnene har ikke været til nogen kirkemøder, siden bror Mukus død. Deres holdning over for Kirken og dens medlemmer er stadig god.

Familien har følgende behov og ressourcer:

Mad

Der er fire kopper mel, et lille brød, en kop sukker og en lille smule madolie i hjemmet. Et gennemsnitsmåltid til familien beløber sig til 35 kr. Familien spiser ca. et måltid om dagen.

Tøj

Søster Muku og børnene har ikke noget passende tøj. Børnenes sko er meget nedslidte.

Boligforhold

Familien lejer en lille etværelsesbolig. Den månedlige leje beløber sig til 2.000 kr. De har kun få møbler i deres hjem. Børnene sover på gulvet. De har adgang til et lille stykke jord, som de kan dyrke.

Vand og el

De månedlige vand- og elregninger beløber sig normalt til 300 kr. Men familien har ikke haft råd til at betale dem i flere måneder. Der er adgang til offentligt vand ca. en kilometer væk.

Transport

Familien har ingen transportmidler. Der er adgang til offentlig transport. En enkeltbillet til hvilket som helst sted i byen koster 10 kr.

Indkomst

Søster Muku tjener ca. 2.800 kr. om måneden, hvor hun syr for andre ved at bruge en hånddreven symaskine. Hvis hun havde en nyere elektrisk symaskine med flere funktioner, kunne hun sy mere og fordoble sin indkomst. En sådan maskine koster 8.000 kr. Hun får også brug for elektricitet i sit hjem.

Andre familiemedlemmer

Søster Mukus udvidede familie har været meget fjendtlig mod hende, siden hun tilsluttede sig Kirken. Hun tvivler på, at de vil hjælpe. Bror Mukus eneste levende familiemedlem, en bror, kan muligvis hjælpe en lille smule, men søster Muku har tøvet med at bede ham om hjælp.

Eksempel på problemanalyse nr. 2:

<p style="text-align: center;">JESU KRISTI KIRKE</p> <p style="text-align: center;">AF SIDSTE DAGES HELLIGE</p>	<p style="text-align: center;">Analyse af behov og hjælpekilder</p> <p>Medlemmets navn <i>Jane Muku</i></p> <p>Adresse</p>	<p>Plan for uafhængighed</p> <p>Telefon <i>Ingen</i></p>
Menighed <i>Bambata Menighed</i>	Stav <i>San Rafael Stav</i>	Telefon <i>Ingen</i>
Hvor ansat <i>Selvstændig</i>	Stilling <i>Syerske</i>	Telefon <i>Ingen</i>
Navn og alder for afhængige familiemedlemmer <i>Alison på 12 år, Olivia på 3 år og Daniel på 8 år</i>		
Instruktioner Biskoppen hjælper den enkelte med umiddelbare behov samtidig med, at menighedens velfærdskomite – herunder ledere i præstedømmekvorum og Hjælpeforeningen – bidrager med en plan, der fører til uafhængighed.		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Fastslå behov hos den enkelte og familien. 2. Identificér ressourcer hos den enkelte, familien, Kirkens samt andre ressourcer. 3. Hjælp medlemmet med at udarbejde en plan for at blive uafhængig. 4. Tildel arbejdsopgaver, så modtageren kan arbejde i det omfang, han eller hun evner. 		
Umiddelbare behov Fastslå sammen med medlemmet dennes umiddelbare behov. Behovene skal skrives herunder og kan omfatte mad, tøj og husly; penge til lægeregninger eller vand, varme m.m.; eller andre behov.	Ressourcer til at dække umiddelbare behov Ressourcer fra den enkelte, familien, menighedens velfærdskomité, andre kirkeressourcer samt samfundet.	
<i>Mad</i> <i>Tøj og sko til søster</i> <i>Muku og børnene</i> <i>Husleje: 2.000 kr. om måneden</i> <i>Vand og el: 300 kr. om måneden</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Personlige ressourcer <i>4 kopper mel, 1 lille brød, 1 kop sukker, lidt madolie</i> <i>2.800 kr. i månedlig indkomst fra sin syvirsomhed</i> <i>Et lille stykke jord til dyrkning</i> 	
	<ol style="list-style-type: none"> 2. Familiemedlemmer, og hvordan de kan hjælpe (forældre, børn, søskende, andre) <i>Søster Mukus svoger kan måske hjælpe lidt (søster Muku eller biskop kontakter ham).</i> <i>Søster Mukus udvidede familie har været meget fjendtlig, siden hun tilsluttede sig Kirken (biskoppen kontakter hendes udvidede familie).</i> 	
	<ol style="list-style-type: none"> 3. Andre ressourcer, og hvordan de kan hjælpe <i>Hjælpeforeningspræsidenten foretager et vurderingsbesøg for at udfylde en bestilling på varer og afgøre andre øjeblikkelige behov.</i> <i>Fasteofferhjælp til tøj og sko.</i> <i>Søster Muku bruger sine indtægter fra syningen til at betale husleje.</i> <i>To ugers fødevarer fra den lokale biskops forrådshus eller køb fra fasteoffermidlerne til at dække de øjeblikkelige behov.</i> 	
<p style="font-size: small;">Udfyld bagsiden af denne formular (Needs and Resources Analysis Danish) 5/00 (5/00) Printed in Germany 32290 110</p>		

Behov for at blive uafhængig

Fastså sammen med medlemmet, hvad der er behov for for at blive uafhængig. Behov skal skrives herunder og kan omfatte husly, arbejde, efteruddannelse, uddannelse osv.

Øget fast indkomst for familien ved at styrke søster Mukus lille syvirsomhed. En nyere symaskine, små forretningskurser.

El og vand og et bedre hjem med møbler.

Bedre tøj til familien. Det kunne omfatte stof og materialer, så søster Muku kan sy dem.

Hjælpe med at planlægge og tilså en lille have til supplement af deres kost.

Opsparing og hjemmeforråd.

Uddannelse til børnene.

Plan for at dække behov for at blive uafhængig

Udarbejd sammen med medlemmet en plan for at blive uafhængig, som omfatter, hvordan man får de nødvendige ressourcer samtdsfrister.

Med hjælp fra menighedens beskæftigelsespecialist kontakter søster Muku i løbet af ugen Kirkens lokale arbejdsformidlingskontor for at få hjælp. Hun melder sig til arbejdsformidlingscentrets workshop for selvstændige og begynder at arbejde med at styrke sin lille syvirsomhed. Dette kunne indebære et mikrolån til køb af en ny symaskine, betaling af el og vand samt køb af stof og materialer. Hun tager hen til arbejdsformidlingen i denne uge.

Søster Mukus svogers familie sørger for pasning af det yngste barn for at gøre det muligt for søster Muku at deltage i oplæringen og arbejde uforstyrret i sin virksomhed.

Søster Mukus besøgs lærere arbejder de næste to uger sammen med hende for at planlægge og tilså en lille have. De to ældste børn passer haven. Biskoppen bruger fasteoffer midler til at købe frø for.

Efterhånden som søster Mukus indtægter øges, planlægger hun at få bedre tøj, boligforhold og skolegang til børnene. Hun vil også begynde at spare små pengebeløb op til fremtiden.

Biskoppen kan fortsætte med at yde fødevarerhjælp, indtil familiens indkomst er tilstrækkelig.

Søster Muku mødes jævnligt med sine hjemmelærere og ældsternes kvorumspræsident, så de kan gennemgå hendes fremskridt og efter behov tilbyde støtte, velsignelser og vejledning gennem præstedømmet.

Arbejde eller udførelse af tjeneste Noter herunder opgaver, som familiemedlemmer har accepteret for at arbejde i det omfang, de kan, for modtagne varer eller tjenesteydelser.

1. Søster Muku tager til Kirkens arbejdsformidling, deltager i workshoppen for selvstændige og tager de nødvendige skridt for at forbedre sin lille virksomhed.
2. Søster Muku vil sy tøj til andre trængende medlemmer i menigheden og bruge det stof, biskoppen har købt fra fasteoffer midler.
3. De to ældste børn passer haven.

Udover ovennævnte vil søster Muku og hendes familie styrke sig selv åndeligt ved

- regelmæssigt at komme i Kirken.
- at have regelmæssigt skriftstudium med familien, familiebøn og familieaften.

Underskrifter

Medlemmets underskrift

Dato

Biskoppens underskrift

Dato

Bemærk: Betegnelserne *biskop* og *menighed* på denne formular henviser også til grenspræsident og gren.

32290 110

18 FAMILIENS FORRÅD OG ØKONOMI

Formål

At hver deltager vil forpligte sig til at blive mere selvhjulpne ved at sørge for hjemmeforråd og en økonomisk reserve.

Materialer til denne lektion

Et eksemplar til hver deltager af *Bered alt, hvad der behøves, Hjemmeforråd* (04008 110)

Et eksemplar til hver deltager af *Bered alt, hvad der behøves, Familieøkonomi* (04007 110)

Citat fra Kirkens instruktionshåndbog

Bed en deltager om at læse følgende udtalelse:

»Frelseren har befalet Kirken og dens medlemmer at være selvhjulpne og uafhængige (se L&P 78:13-14). Vor himmelske Fader har givet alle sine børn alt det, de har – deres talenter, evner og materielle goder – og har gjort dem til forvaltere over disse velsignelser (se L&P 104:11-13). For at kunne varetage denne forvaltning på en ærefuld måde bør Kirkens medlemmer blive selvhjulpne ved at gøre brug af disse velsignelser, så de kan sørge for sig selv og deres familie« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, Ledere i Præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, 1999, s. 257).

Spørgsmål

Stil deltagerne følgende spørgsmål:

- Hvordan kan Kirkens medlemmer blive mere selvhjulpne, som enkeltpersoner og som familie? (Svarene kunne være: ved at adlyde kirkeledernes råd, få en uddannelse, bevare et godt fysisk helbred, få god beskæftigelse, have et forråd af mad og vand, forvalte deres økonomiske og materielle midler klogt samt øge deres åndelige, følelsesmæssige og sociale styrke).

- Hvilket råd har kirkeledere givet i forbindelse med, at vi skal forberede os selv og familier til tider med modgang? (Svarene kunne være: have et forråd af mad og vand, have en økonomisk reserve, opnå så meget uddannelse som muligt).

Spørg deltagerne, hvilken slags modgang, der kan overgå kirkemedlemmer i deres område. (Svarene kunne være: Naturkatastrofer, en hovedforsørgers sygdom, ulykke eller død, tab af job, nedtur i økonomiske forhold, uventede prisstigninger på absolut nødvendige varer såsom brændstof, el og vand samt mad).

Hovedpunkter

Hjælp deltagerne med at forstå følgende principper, og drøft dem efter behov:

1. For at blive mere selvhjulpne bør kirkemedlemmer have et grundlæggende forråd af mad og vand samt have noget opsparing. For at gøre det bør de -
 - opbygge et tremåneders forråd af fødevarer, som er en del af deres daglige kost.
 - opbevare drikkevand.
 - oprette en økonomisk reserve.
 - fuldføre et langsigtet forråd af mad (hvor det er tilladt), som kan opbevares i lang tid, såsom hvede, hvide ris og bønner.
2. Kirken udgiver vejledningen *Bered alt, hvad der behøves, Hjemmeforråd*, som angiver hovedtrækkene i principperne for hjemmeforråd.

Uddel et eksemplar af vejledningen til hver deltager og gennemgå den sammen.

3. Gennem omhyggelig planlægning og trofast indsats kan de fleste kirkemedlemmer gradvist opbygge et forråd af mad samt en økonomisk

reserve. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Vi kan begynde i det små. Vi kan begynde med fødevarer til en uge og så udbygge det til en måned og siden til tre måneder. Jeg taler her om fødevarer, som kan dække de grundlæggende behov. Som I alle ved, er dette ikke en ny opfordring. Men jeg er bange for, at mange føler, at det langtrækkende forråd ligger uden for deres formåen, så derfor gør de slet ikke noget. Begynd i det små, brødre, og arbejd frem mod et rimeligt mål« (*Liahona*, nov. 2002, s. 58).

4. Kirkemedlemmer bør undgå panikindkøb eller andre ekstreme forholdsregler for at opbevare fødevarer. Præsident Hinckley har sagt: »Lad os, som vi konstant er blevet rådet til i over 60 år, have lidt mad gemt væk, så vi kan klare os i en tid, hvis der er brug for det. Men lad os ikke gå i panik eller gøre noget ekstremt. Lad os i enhver henseende være fornuftige. Og lad os frem for alt, brødre og søstre, gå fremad med tro på den levende Gud og hans elskede Søn« (*Liahona*, jan. 2002, s. 85).
5. For at blive mere selvhjulpne bør kirkemedlemmer anvende deres økonomiske midler klogt til at sørge for sig selv, deres familie og andre. For at gøre det bør de -
 - betale deres tiende og offerydelser.
 - undgå unødigt gæld.
 - lægge og bruge et budget.
 - oprette en økonomisk reserve.
 - lære familiemedlemmerne principperne for økonomisk styring.

6. Kirken udgiver vejledningen *Bered alt, hvad der behøves, Familieøkonomi*, som angiver hovedtrækkene i principperne for familieøkonomi.

Uddel et eksemplar af vejledningen til hver deltager og gennemgå den sammen.

7. Klog brug af vore økonomiske midler giver fred i sindet, selv midt i økonomisk usikkerhed. Som præsident Hinckley har lovet: »Hvis I har betalt jeres gæld, hvis I har lagt noget til side, om det så blot er lidt, skulle uvejret da brøle omkring jer, vil I have et ly til jeres hustru og børn og fred i jeres hjerte ... Jeg vil sige ... dette, men jeg vil gerne understrege det så kraftigt, som det overhovedet er muligt for mig« (*Liahona*, jan. 1999, s. 66).
8. Yderligere oplysninger om hjemmeforråd og familieøkonomi findes på Kirkens hjemmeside, www.providentliving.lds.org. Hjemmesiden indeholder nyttige værktøjer, som kan hjælpe kirkemedlemmer med at opbevare fødevarer og vand, komme af med gæld og lægge et familiebudget.

Opgave

Tilskynd deltagerne til at –

- vurdere mængden af hjemmeforråd, og hvor stor en økonomisk reserve, de har på rede hånd.
- lægge planer for at begynde eller fortsætte med at opbygge et forråd af fødevarer og en økonomisk reserve.

Bær vidnesbyrd om de velsignelser, der kommer af at adlyde kirkeledernes råd om at forberede os selv og vores familie på tider med modgang.